

Η ΠΑΝΔΩΡΑ.

ΟΙ ΥΦΑΝΤΑΙ ΤΗΣ ΑΝΥΞΙ.

ΔΙΠΤΗΜΑ

Περὶ τὸ δεῖλι θορυῆς ἡμέρας τοῦ ἔτους 1500
νεανίας λεγήει ἐργάτου φέρων ἐνδυμασίαιν καὶ μικρὸν
δῆμα ὡς μόνην σκευήν ἐκ τῶν ὄμων του ἔχαρτων,
ἀπέβη πλοίου. ἅρτι συστέλλοντος τὰ ἵστια εἰς τὴν
προκυμαίαν τῆς Βέργης, τότε πρωτισθεύσῃ τῆς Νορ-
μανίαν ῥίπτομένην, γραίν μορφῆς ἀπαίστου, ἡς εἰ
δέργιας Ἡ ἀκό τοῦ λιμένος; εἰς τὴν πόλιν ἀγομένην περὶ τὴν κερα-
ῆτον θορυβόδης καὶ πολυκύθρωπος, διότι ἡ Βέργη ἡ-
τον κατ' ἀκείνους τοὺς χρόνους ἐν τῶν ἐπεισημοτέρων
ἴμπορείων τῆς βορείας Εὐρώπης. Κατ' ἀρχας δέ
νος ἡκολούθησε τὸν διοῦν τῶν πολυασχόλων ἀνθρώπων,
ἴππων· καὶ ἀμαξῶν. Ἀλλὰ βαθυτάτην τὸ βῆμα του

Τάριξ Β.

ενίστατο μᾶλλον ἀδείον καὶ τὸ βλέμμα του ἐ-
ξέρειζε δισταγμόν. Μετ' ὅλην δὲ ἀπατήσας πρὸς τὰ
δεξιά στεωπὸν θήλες ἀποκλίνουσα τῆς δόσης, διέσγικε
τούς· ὑψηλούς, τὸν λιμένα περικλείοντας, βράχους,
εισῆλθε μηχανικῶς εἰς οὐτῆν, ὡς ἀθρωπός εἰς θυ-
πέα διεύθυνσις εἶναι ἀδιάφορος, καὶ σύνους ἔθραδυ-
πόρει, ὃς ἐκ τῆς σκίψιας περιμένων ν' ἀντλήσῃ ἀπό-

ρασιν· περὶ τοῦ περαιτέρου προσκέσου.
Ιπρὶ τενων στεγμάτων ἐδέδεις κατὰ τοῦτον τὸν τρό-
πον, ὅταν ἥκουσε φωνὴν δέσποιν, καὶ εἶδε μεταξὺ τῶν
βράχων ὅρμωσιν, καὶ ἀπὸ κρημνοῦ εἰς κρημνὴν ὡς
βάκιναν ῥίπτομένην, γραίν μορφῆς ἀπαίστου, ἡς εἰ
δέργιας Ἡ ἀκό τοῦ λιμένος; εἰς τὴν πόλιν ἀγομένην περὶ τὴν κερα-
ῆτον θορυβόδης καὶ πολυκύθρωπος, διότι ἡ Βέργη ἡ-
τον κατ' ἀκείνους τοὺς χρόνους ἐν τῶν ἐπεισημοτέρων
ἴμπορείων τῆς βορείας Εὐρώπης. Κατ' ἀρχας δέ
έπαγωντος χειρονομοῦσα, ἐκραύγαζε μεγαλοφώνος;
Ἐτε τὴν θάλασσαν, εἰς τὴν θάλασσαν!

Φυλλάριον 41

'Ο νέος, ἐκπεπληγμένος, ἐτάθη ιγώπιον τῆς γυναι-

χός ταῦτης, ἦν ἐξέβαλεν ὡς φρενοθλάβῃ. Ἀλλὰ στρέψεις τοὺς δρθαλμούς πρὸς τὸ μέρος τῆς θαλάσσης ὁ ἐδείχνυεν διηρὸς δάκτυλός της, εἰδὲν ὑπὸ τοὺς πόδας του ὡς ἀνθρωπίνην μορφὴν φερομένην ὑπὸ τῶν κυμάτων, καὶ ἀναστὰς καὶ τελετεῖαν πρὸς αὐτὰ παλαιόσισταν πάλην. Ἐν τῷ ἄμα, διηρητὸς νεανίας ἀγνευ διευτέρας σκέψεως ἀφῆσε τὸ δέμα του κατὰ γῆς, ἀπεδύσθη τὸν μανδύαν του, καὶ ἀπὸ τοῦ βράχου ἐφ' οὗ ἴστατο, καὶ δοτὶς κάθετος κατάρχετο εἰς τὴν θαλάσσαν, ἐρρίφθη εἰς αὐτὴν, καὶ βυθισθεὶς, ἐγένετο ἀρχτος. Ἀλλὰ μετὰ μίαν οὐριμὴν ἐφάνη ἀναδύς, ἔκινητο τὴν κεφαλήν του ἀποστέλλων τὸ ὕδωρ, μὲν ἐνρῶστους βραχίονας σχίσας τὰ κύματα μέχρι τοῦ πνηγομένου ἀνθρώπου, ἤρπαξεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν ἐνδυμάτων, καὶ διὰ μόνης βοηθούμενος τῆς μιᾶς του χειρὸς, ἐφθάσεν εἰς τὴν παραλίαν μετὰ τοῦ φορτίου του, καὶ τότε πρῶτον εἶδεν διὰ τῆς αὐτὸν νέας κόρης, ἤτις ἐρρίφθη σχεδὴν ἡμίθανης εἰς τὸ θάρασος. Ἐδώ ἡ γραία τὴν περιέμενεν, ἐξακολουθοῦσα καθ' ὅλον τὸ διάτημα νῦν τρέχῃ ἄνω καὶ κάτω ὡς λέσαινα ἐντὸς τοῦ κλιωδοῦ της, νὰ ἱκτείνῃ τοὺς βραχίονας πρὸς τὸν οὐρανὸν, καὶ νὰ ὠρήνται ἀνάρθρους κραυγάδες. Όταν δὲ τὴν εἰδὴ σωθεῖσταν, τὴν περιέβαλεν εἰς τὰς ἀγκάλας της, εἰλεῖς καὶ ἐγίλα, ἐπῆδα περὶ αὐτὴν, καὶ ἐγρύζε σχέδιον ὡς κυνάριον παραφερόμενον ὑπὸ τῆς χαρᾶς; καὶ τῇς ἀκάλεις ὀνομαστή;

τὴν ἀδρανῆ τῆς μάρμης της; χεῖρα καὶ τὴν ἐφίλησ, καὶ, πρὶν ἰγερθῇ, διακαθήσασα εἰς τὰ γόνατα, ἀπετεινεν, ἐγκάρδιον προσευχὴν πρὸς τὸν θεόν, τὸν πέρι φωνῆτα αὐτῇ τὴν ἀνελπιστού σωτηρίαν. Εἰς τὴν θεῖαν ταύτην ἥτον ἀνεκφράστεως ὠραία, καὶ ὁ νέας, τὸν νέηματα μακράν της; Ἰστάμενος, τὴν θεώρει πλήρης ἱκτάσεως· ὅταν τὰ μακρὰ χρυσά ὑλέφαρά της ἐκάλυπτον τοὺς γλαυκοὺς δρθαλμοὺς της, προσηλουμένους εὐλαβῶς εἰς τὴν γῆν, καὶ ισχίαζον τὰς παρειάς της λειχοτέρας χιόνος· ὅταν, τὰς χειράς ἐσταυρωμένας, ἀνύφου εὑγνώμονα τὴν καρδίαν της πρὸς τὸν οὐρανὸν, εἰς τὴν φραντασίαν του, ἰσχυρῶς πεπληγμένην ἐκ τοῦ ἀπροσδοκήτου ουκέπαντος, ἐφανετο ὡς καθαρὸς ἄγγελος συνομιλῶν μετὰ τῶν ἀδελφῶν του, ἡ δὲ γραία, ἥτις πρὸ τῶν ποδῶν αὐτῆς ἱκετο, καὶ τὴν περιέβαλλε διὰ τῶν βραχίονων καὶ διὰ τοῦ βλέμματος, ὡς τις τῶν μυθικῶν ἑκοίνων δρακόντων, οἵτινες συνεπιειωμένοις περὶ θησαυρόν, τὸν φυλάττουσι ζηλοτύπως.

Πρώτη ἀνακτήσης ἡ προσθύτις.

— ΑἪ νὰ ίδωμεν, εἴπε μὲ φωνὴν τραχεῖαν, οὐδὲν διατηροῦσαν τῆς περώτης της ταραχῆς· νὰ ίδωμεν κότε τέλος πάντων θά μαθης νὰ περιπατής. Πρέπει ίσως νὰ σὲ φέρω εἰς τὰς ἀγκάλας μου, ὡς ἐρέφος εἰς τὰ σπάργανα; Ἀρκετὸν βάρος μὲ δίδουν τὰ γεροτικά κόκκαλά μου.

— Δουΐέκη, έξινα Δουΐέκη, ξνοιξε τους δρθαλίους σου, περιστέρα μου. 'Εγώ ίμως, ή Γρουμβρίγη, είπει, είμαι η μάρμη σου. 'Ανοιξε τους δρθαλίους και γυνώτισε με. 'Ανοιξε τά γείτονα και διδύντι με.

— Μή δργίζεται, μάγη, είπεν έγνωρμένη η Δουΐέκη. Έν δρατον διτρακον είδα εις τή. Άκραν τού δράχου και έκυψε νά τό λαίων. δ δράχος δριως έτον δυρδος και ωλισθητα. Κατ' εύτυχιαν ενέθη δ

Και πάλιν ἔχεις καὶ ἐγένα, κυριακόνεμόν μετα-
ποτοῦ παραφόρου χρῆσι, καὶ μεταξύ ἀπαρχυμένητου ἀ-
πειλπισίνες. "Οταν δὲ ἡ νέα Δουλέέκη ἤνιωξε τιθόντι
τοῖς δύνατιμοῖς, καὶ ἐκτινασκε πέδες αὐτήν τὴν
γρούματιν, ἔπεσε τὰ σ' ἀφῆστρα νὰ μάθης νὰ δικ-

— Μάρη! είπε μὲν φθυριστικὸν ἀσθενῆ, τότε ἡ γραία ἐξέπεμψε μεγάλην φωνὴν, καὶ ἵππος πρηγῆς πετάχει, ὡς ὅν ὁλαι της αἱ δυνάμεις, εἰς ὑπέρτατον βαθὺον ταῦθιστα μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης, εἰ- ρεοις κοχλωῖσι, σταν σὲ φωναζόν τα εὐθὺς πληγῶν μου. Εμπρός! Αἱ ὑπέργαμεν! Ήττα τὴν κατάτασιν ὅπου οὔσαι, δμοιάζεις ἡ Ιδία κοχλύδιον. Η Θαλασσα φέύ πο- ταιμηδὸν ἀπ' ἐπάνω σου. Αλλο δὲν ἔμεινε τώρα εἰμήν ἀποδάνγος, καὶ νὰ ἔγωμεν καὶ αὐτὰ τὰ τρεχάμα- τα. Περιπάτεται.

Ιοτε ο γενικης, εστις μακροβιους ισταμενος, επι τους δρθαλυμοις αναποσπάστως προσηλωμένους επι της κόρης, έπλησατο. Και τοι δε δυτικερούμενος κατὰ της γραιας διὰ τὸν απότομον τρόπου καθ' ὃν λοιπόν πρὸς τὴν χαριεσσαν κόρην, ησώηγυχίνοντον. Η δὲ Δαυτέρη, ἀμα συνελθοῦσα, ἔλαβε αει διως ἀνθρώποις ἐν τοιην γὰρ τοις προστρέποντι

βοήθειάν του. Ἡ Γρουμβέργη, χωρὶς ν' ἀποκρίθη, ἔλαται συνήρη πόσον δυναρέστως ἐλαύσει πρὸς χάριν εου, βεν ἀποτόμως καὶ διὰ σπασμοδικῆς κινήσεως τὸν Πίζ καὶ αὐτὸν, νὰ ἔλθῃ ἡ ὄψις σου, εἰς τὸν τόπον της, βραχίονά του, η δὲ Δουΐθικη θειλῶς θέεστιν ἐπὶ τοῦ νὰ μὴ ἔγωμεν φροντίδας καὶ ἀσθενείας.

άλλου τηγχινόλευκον γειρά της, ης ή ἐπαρή τὸν κατ-
τέστητεν εἰδαιμονέπτατον. Ὁδηγός τῆς πορίζες ἔγέ-
νετο ἡ γραία, ης δια τὰ κινήματα ἥλεγχον ἔξακο-
λουθοῦντα ἀκόμη τὸν νευρικὸν ἐρεθιμὸν τῆς προλα-
βούσης σκηνῆς; δι' ἀπωκισμένων δὲ δᾶῶν καὶ διὰ
σκοτεινῶν παρέδων ἔρθασεν εἰς τὸ μέντρον τῆς πο-
λεως ἐμπρὸς πτελαῖς οικίας, μετρίας τὸ μέγεθος,
καὶ ἐμπρὸς τῆς θύρας αὐτῆς ἀφῆκε τὸν βροχίονα τοῦ
ἕνου ἐπίσης ἀποτόμως, ὡς τὸν εἶχε λάβει. Μετ' αὐ-
τὴν δὲ ἀφῆκε καὶ ἡ Δουΐέκη τὸν ἄλλον. Βλέπουσα
δὲ τὸν νέον χαιρετῶντα καὶ ἐτοκμάζομενον ν' ἀπέλθῃ
χωρίς ἡ μάμη τῆς νὰ τῷ ἀποτείνῃ τὸν λόγον,

— Δέν θέλει ὁ κύριος ν' ἀναπαυθῇ μίαν στιγμὴν; Εἰσίτε περὶ τῆς Ἡένης εὐδέν οὐδέποτε ἥκουσεν, ἀλλὰ τῷ εἶπε διστάζουσα.

— Σές εὐχαριστῶ, πρέπει νὰ ὑπάγω, ἀπεκρίθη
αὐτὸς μὲ φωνὴν καὶ βλέψμα πρός τὴν γραβάν ὡς
ἀν ἔλεγε.

— Πώς να δευθῶ χωρίς αυτήν στρίγα να μη δειν ἀπέσυρεν ἐρυθρίστα τὴν γέλα.
είπῃ τίποτε;

— Τέ λόγος εἰν' αὐτὸς ; ἀνέκριζεν δὲ Γρουμβήγη μὲ τὴν συνήθη δυσάρεστον καὶ ὅξεων φωνὴν τῆς. Δέν· θά διπλάγης ἐλπίζω νὰ περιφέρεσαι ὡς βάτραχος, ὅλος ἔδριγμένος, εἰς τὰς ὁδούς; τῆς Βίργης' οὔτε θ' ἀνα- χωρήσῃς ἀπὸ τὴν θύραν μου, ὡς ἂν' ο' ἄδιωκαμεν, εἰπεις· καὶ θεομούθης εἰς τὴν ἔστιαν μας πίνουσα· εἰσοις νέος ἀξίος καὶ γενναῖος. Εἴλειζω δὲ δὲν διῆλθες δι' ἔσχατην φοράν της θύρας μου τὸ κατώρθιον. Ποῦ κατασκεῖς; ποῦ ἔχεις γὰ διευθυνθῆς ἥπ' ἑῶ;

“Η ἐρώτησις αὕτη ἐπανήγαγε τὸν νέον εἰς σειρὰν ιδεῶν, οὐδ' ήτις εἶνεν ἀντελὼς μακρινθῆ.

— Ποῦ κατειχώ; εἶπε, ποῦ ἔγω γὰ διευθυνθό;

Καὶ ἀφ' οὗ ἐπιώκησεν ἐπὶ μίαν στιγμὴν, συστέλλως τὰς δρρῦς,
— Τὸ ἀληθῆς, ἐπρόθεσαν, εἰναι ὅτι δὲν ἡξέρω.
— Πᾶς δὲν ἡξάρεις; ἡρώτησεν ἡ γραία εὐ-
πληττομένη.
— Εἶμαι ξένος, ἀπέβην τοῦ πλοίου τὴν στιγμὴν
καθ' ἥρη μὲν εἴδητε, καὶ δέν γνωρίω κάτινα εἰς τὴν
πόλιν ταύτην.

— Δέν έχεις οὐστασιν εἰς κάπερα;
— Σύστασιν; εἰς κάπερα δέν έχω. Εἴμαι υφαν-
τής, καὶ προστάτης δέν έχω. Εμαδα δτι στις θίλει

Αἱ δύο γυναικεῖς ἔξηλθον διοῦ, δὲ νεανίας ἐπευ-
σε ν' ἀκαλλαγῇ τῶν διαβρόχων του ἐνδυμάτων, καὶ
κρεμάσας αὐτὰ ὑπέρ καπνοῦ, ἐκάθησεν ἐν τῇ νέφῃ του
στολῆ περά τὴν ἑστίαν, ἡδονικῶς θερμαινόμενος,
καὶ ἀναλογιζόμενος τὴν περάδοικον τύχην, ἣ τις τό-
σον ἀνεκπίστως τῷ ἐπρομήθευσε γνωριμίας καὶ στέ-
γην, ἐνθυμούμενος ὅμως συγχρόνως διτὶ ἡ παροῦσα
του εὐτυχία ἥθελε διαρκέσσι μόνον στιγμᾶς, καὶ
διτὶ μετὰ ταῦτα ἥθελε πάλιν μένει ἐγκαταλελειμ-
μένος εἰς ἀμηγανίαν.

Ἐν δὲ ταῦτα διελογεῖτο, εἰσῆλθε πάλιν Ἑρμῆς,
ἔργη, ἔφερεν ἐμπόρος του τράπεζαν, καὶ τὴν Εστρωτο.
Κατόπιν δὲ εἰσῆλθεν ἡ Δουτέχη, ἀλλάκατα τὰ
ἴδρυμένα φορέματι, καὶ ἐνδυδομένη μὲ χάριν πολλήν.
Ἐκράτει δὲ αἱ χειρὸς της, καὶ ἀπίθεστιν εἰς τὴν τρά-
πεζαν.

— Αἱ τῷ δυτὶ ἀπὸ τὴν Γανδῆν! Καὶ τὸ οὐρά-
σου, ἀ θέλγε νὰ τὸ εἰπῆς;
— Οσκόρ δυομάζομαι.
— Οσκόρ τί;
— Σειγθρίτ.
— Αἱ Σειγθρίτ! Οσκόρ Σειγθρίτ. Καὶ ή ἄλ-

— Διδός εἰς τὸν κύρον αὐτὸν ἐν ποτῆριον νά Θερμανθή κία σου, εἰπέ με τὴν ἡλικίαν σου, ἀνέχραξεν ἡ πρε-
η καρδία του, εἶπεν ἡ γρατα εἰς τὴν Δουΐδηκην, νά λη. οὐδέτις έσιως ἀναπτηδώσα.

— Δεκατένια έτῶν, διεκρίθη ὁ Ὁσκάρ, θλέπων

οὐτῆν μετ' ἐπιλήξεως.

— Καὶ εἶται καλὸς ὑφαντή;

— Ἀγαλαχίδων τὰ συγκριθεῖσα πρᾶξες τοὺς ἀρίστους

ἔργοστατάρχας;

— Οσκάρ Σιγμύρτ, ἀισφώνητεν ἡ Γρουμβρίγη, ὃ πατήρ σου ἀπηγχονίσθη ὡς ἀτιμος, καὶ ὅ οὐεῖα του διηράγη, καὶ ὁ οἰκός του κατηδαρίσθη ἐκ θεμελίων.

Τὸν πατέρα σου εἰς τὴν ἀγχόνην ἔρω τὸν ἔφερα, τὸν

οἰκον του ἕγω τὸν κατέστριψε. Ἔγω ἐβραδιόργησαν

τυκοφαντοῦθή ὡς ὑπεξιρέας ἔγγραφον ἀπὸ τὸν ἄρχειν,

ῶς προδότη; τὰ συμφέροντα τῆς πόλεως, ἢς ἐπροστάτε.

οἰς σρ τοῦ λοιποῦ. Ἔγω εἴμαι ἡ ἀνάδοχος σου,

καὶ ὁ ὑπότροχος ὃς ἡ Ἀνοη θὰ σε δεχθῇ.

— Ἀλλά, κυρία . . . τοσαύτην ἐνόχλησιν, . . . υπε-

τρύπησεν ὁ νέος, απερύμενος συγχρόνως ὑπὸ γρα-

ρᾶς ὃς τοι προσεκαλεῖστο νὰ κατοικήσῃ εἰς τὴν οἰκίαν

ἐκείνην, ἥτις εὲς; αὐτὸν ἐφίνετο τότε προτιμωτέρε

τοῦ παραδεσοῦ.

— Μή μι πονοκιφαλής μὲ τὰς ἐνοχλήσεις. Αὐτής

εἶναι, τοῦ λέγω, ἡ κατοικία σου. Ἐπαγγε, δουΐδεκα

ἔτοισαν τον τὸν πράτινον θάλαμον. Καὶ σὸν κάθησε

ἐξός καὶ ἀκούεις.

Νομίζεις δὲ μοὶ ὅρθεις εὐγνωμοσύνην διὰ τὸν

φίλοκειαν μου; Ἐδῶ σο μένω ἐκαντονταπλασίων με

τὸν ἀνθρώπινον ἀνθρώπινον ἀνθρώπινον με

τὸν ἀνθρώπινον με

— Έγώ εἰς τέλον μου τὴν δικαιίαν δικαιόων καὶ γρήγορον καὶ καλόν;

— Άλλ' δ' Οσκάρ, μὴ δυνάμενος τέλος νὰ κρατήσῃ

τὴν δργήν του διὰ τὴν τοσαύτην ἐπίμονον καὶ ἀκρό-

κλητον διχαγγήν του Χριστιανοῦ, τὸν Κατεβάστηρος προε-

δύντες, εἶπον·

— Ήμεῖς ἐν πλήρει πεποιθήσαι καὶ ἐν ἀνελάγχῳ

τονειδήται ζητοῦμεν νὰ δικαιοθῇ δικαιόων, καὶ νομί-

μου, καὶ φαρινέτερος αὐτοῦ φανέμενος, τὸν ἡγειρό μετά

πολλῆς ἐπιδειξιτητος καὶ φύμης ἀπὸ τὴν καθέδραν

του, καὶ βαρὺν τὸν ἑκάλισεν εἰς τὴν τράπεζαν, μεταβά-

τῶν ἀνέστραφμένων παροφίδων, τῶν φιλάθων καὶ τῶν

ποτηρίων, ἐπικρατοῦτων καὶ ἐπικυρχαζότων διλῶν

τῶν δραντῶν.

— Άλλ' δὲ γέλως των μετετράπει εἰς φρίκην σταύ-

ριδαν τὸ πρόσωπον τοῦ Χριστιανοῦ ἐγερθέντος, ἀπει-

σίων διαστραφέν, καὶ καταχθύνον ὥχροτητα ἐπ' χρ-

οῦσαν διὰ μᾶς εἰς τὰς παρειάς του, αὐτὸν δὲ ὁ

προεκάλυπτο δὲ ξῆδη εἰς σύνδικον καὶ διαντεχνάρχη.

— Όσκάρ, καὶ κτυπήσαγτα αὐτὸν διὰ μαχαιριδίου εἰς

τὸ στήθος.

— Λγειτήσει, μὲν ἐπόνετες, ἀνέκραξεν δ' Οσκάρ,

οὔρων τὴν γένειαν εἰς τὴν πληγήν, δέξας δὲ τὸν

ἀμέσως τὸ αἷμα. Αθορύβητος δύνασε μείνας, θρησκε-

υσγχρόνως ἀπὸ τοῦ λυσαδόν την γέρα τὸ ἐγχει-

ρίδιον καὶ τὸ ἔριψιν ὑπὲρ τὴν κεφαλήν του ἑξα τοῦ

παραβύρου.

— Πρόστεξε, ἐπρόσθετεν δοιον μᾶς θεραπεῖ, καὶ

τὰ παγιδιά μας ἤρχισαν νὰ ἡνιαντούσια. Τὰ κο-

ρύσια ἤρχισαν νὰ τρομάζουν, καὶ οἱ σύντροφοι νὰ

νορίσουν δὲ δέν παίζομεν.

— Άλλ' δὲ Χριστιανὸς χωρὶς νὰ ἐκτιμήσῃ τὴν μετριο-

πάθειαν τοῦ ἀντιπάλου του, παραφρέμενος δὲ μᾶλλον

ἢ πρὶν, ἐπειρε δευτέρου ἀπὸ τὸν κόλπον του καὶ

ἐξέριζῃ ἐπ' αὐτὸν ἐκουσίως ἀποπλισθέντα. Θά τὸν

ἐφόνει δὲ δέν οἱ δρανταὶ δέν ἡγείροντο. διοι θερ-

βωδῶς, καὶ δέν παρενέβινον. Καὶ τινες μὲν ἔσυρον

τὸν Οσκάρ ἐκτὸς τῆς αἰθούσης καὶ τὸν ἔλεσαν εἰς

τὴν κλίνην του, διοι δὲ γραία Γρουμβρήγη καρυφίας

κατάρας προφρούσια, ἐπέδει τὴν πληγήν του· εἰ δὲ

οὐδεὶς συλλαβόντας τὸν Χριστιανὸν, τὸν ἐπερωγόν

εἴπει τὸν ὄντας τὸν Σύνδικον.

— Χριστιανὲ, ἐμφανίσθητε εἰς τὴν Ανονή,

— Άλλ' οὔτε φωνὴ οὔτε ἀκρόσοις.

— Χριστιανὲ, ἐμφανίσθητε εἰς τὴν Ανονή ἐπει-

λαβεν δευτέρου Σύνδικος ἐγερθείς.

Οὐδεὶς ἐφάνη καὶ πάλιν.

Τέλος ἐγερθείς δὲ τρίτος Σύνδικος,

— Χριστιανὲ, ἐμφανίσθητε εἰς τὴν Ανονή, ἐκρόφερε

κατηφῶς.

— Άλλ' δὲ γέλως σιωπή, καὶ διαντεχνάρχης ἡγείρετο

ἡδη δύο προφέτη τὴν ἀποβολήν του, διοι δὲ θύρα

φυγής θυρευθώδως, καὶ εἰσελθών δὲ Χριστιανὸς μὲν

εἰς τὸν ὄντας τὸν Σύνδικον.

— Εἴω, έξι τὸν ἀνανδρόν, ἔξω τὸν δολοφόνον!

διοι δηλιτμένος νὰ βίρθῃ καὶ ἀπόλει. Τὸ δὲ διάκη,

διοι δηλιτμένος νὰ βίρθῃ καὶ ἀπόλει. Τὸ δὲ διάκη,

διοι δηλιτμένος νὰ βίρθῃ καὶ ἀπόλει. Τὸ δὲ διάκη,

διοι δηλιτμένος νὰ βίρθῃ καὶ ἀπόλει. Τὸ δὲ διάκη,

διοι δηλιτμένος νὰ βίρθῃ καὶ ἀπόλει. Τὸ δὲ διάκη,

διοι δηλιτμένος νὰ βίρθῃ καὶ ἀπόλει. Τὸ δὲ διάκη,

διοι δηλιτμένος νὰ βίρθῃ καὶ ἀπόλει. Τὸ δὲ διάκη,

διοι δηλιτμένος νὰ βίρθῃ καὶ ἀπόλει. Τὸ δὲ διάκη,

διοι δηλιτμένος νὰ βίρθῃ καὶ ἀπόλει. Τὸ δὲ διάκη,

διοι δηλιτμένος νὰ βίρθῃ καὶ ἀπόλει. Τὸ δὲ διάκη,

διοι δηλιτμένος νὰ βίρθῃ καὶ ἀπόλει. Τὸ δὲ διάκη,

διοι δηλιτμένος νὰ βίρθῃ καὶ ἀπόλει. Τὸ δὲ διάκη,

διοι δηλιτμένος νὰ βίρθῃ καὶ ἀπόλει. Τὸ δὲ διάκη,

διοι δηλιτμένος νὰ βίρθῃ καὶ ἀπόλει. Τὸ δὲ διάκη,

διοι δηλιτμένος νὰ βίρθῃ καὶ ἀπόλει. Τὸ δὲ διάκη,

διοι δηλιτμένος νὰ βίρθῃ καὶ ἀπόλει. Τὸ δὲ διάκη,

διοι δηλιτμένος νὰ βίρθῃ καὶ ἀπόλει. Τὸ δὲ διάκη,

διοι δηλιτμένος νὰ βίρθῃ καὶ ἀπόλει. Τὸ δὲ διάκη,

διοι δηλιτμένος νὰ βίρθῃ καὶ ἀπόλει. Τὸ δὲ διάκη,

διοι δηλιτμένος νὰ βίρθῃ καὶ ἀπόλει. Τὸ δὲ διάκη,

διοι δηλιτμένος νὰ βίρθῃ καὶ ἀπόλει. Τὸ δὲ διάκη,

διοι δηλιτμένος νὰ βίρθῃ καὶ ἀπόλει. Τὸ δὲ διάκη,

διοι δηλιτμένος νὰ βίρθῃ καὶ ἀπόλει. Τὸ δὲ διάκη,

διοι δηλιτμένος νὰ βίρθῃ καὶ ἀπόλει. Τὸ δὲ διάκη,

διοι δηλιτμένος νὰ βίρθῃ καὶ ἀπόλει. Τὸ δὲ διάκη,

διοι δηλιτμένος νὰ βίρθῃ καὶ ἀπόλει. Τὸ δὲ διάκη,

διοι δηλιτμένος νὰ βίρθῃ καὶ ἀπόλει. Τὸ δὲ διάκη,

διοι δηλιτμένος νὰ βίρθῃ καὶ ἀπόλει. Τὸ δὲ διάκη,

διοι δηλιτμένος νὰ βίρθῃ καὶ ἀπόλει. Τὸ δὲ διάκη,

διοι δηλιτμένος νὰ βίρθῃ καὶ ἀπόλει. Τὸ δὲ διάκη,

διοι δηλιτμένος νὰ βίρθῃ καὶ ἀπόλει. Τὸ δὲ διάκη,

διοι δηλιτμένος νὰ βίρθῃ καὶ ἀπόλει. Τὸ δὲ διάκη,

διοι δηλιτμένος νὰ βίρθῃ καὶ ἀπόλει. Τὸ δὲ διάκη,

διοι δηλιτμένος νὰ βίρθῃ καὶ ἀπόλει. Τὸ δὲ διάκη,

διοι δηλιτμένος νὰ βίρθῃ καὶ ἀπόλει. Τὸ δὲ διάκη,

διοι δηλιτμένος νὰ βίρθῃ καὶ ἀπόλει. Τὸ δὲ διάκη,

διοι δηλιτμένος νὰ βίρθῃ καὶ ἀπόλει. Τὸ δὲ διάκη,

διοι δηλιτμένος νὰ βίρθῃ καὶ ἀπόλει. Τὸ δὲ διάκη,

διοι δηλιτμένος νὰ βίρθῃ καὶ ἀπόλει. Τὸ δὲ διάκη,

διοι δηλιτμένος νὰ βίρθῃ καὶ ἀπόλει. Τὸ δὲ διάκη,

διοι δηλιτμένος νὰ βίρθῃ καὶ ἀπόλει. Τὸ δὲ διάκη,

διοι δηλιτμένος νὰ βίρθῃ καὶ ἀπόλει. Τὸ δὲ διάκη,

διοι δηλιτμένος νὰ βίρθῃ καὶ ἀπόλει. Τὸ δὲ διάκη,

διοι δηλιτμένος νὰ βίρθῃ καὶ ἀπόλει. Τὸ δὲ διάκη,

διοι δηλιτμένος νὰ βίρθῃ καὶ ἀπόλει. Τὸ δὲ διάκη,

διοι δηλιτμένος νὰ βίρθῃ καὶ ἀπόλει. Τὸ δὲ διάκη,

διοι δηλιτμένος νὰ βίρθῃ καὶ ἀπόλει. Τὸ δὲ διάκη,

διοι δηλιτμένος νὰ βίρθῃ καὶ ἀπόλει. Τὸ δὲ διάκη,

διοι δηλιτμένος νὰ βίρθῃ καὶ ἀπόλει. Τὸ δὲ διάκη,

δ

Πολλάκις θεωρίας, κατερχόμενοι εἰς τὸν Πειραιά, δῆμοις πιοὶ τῶν συγγεγράφων, τῶν ἔργων αὐτῶν, τῶν θηλυφύλαττος σπλενδουσαν ἐντὸς τοῦ λιμένος αὐτοῦ πελῷ πιάτας τινὰ γαῖν, ἐξ ἑκίνων τὰς ὅποιας ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Γαλλία ἐπιτέμπτουσιν ἐν διαλειμμάτων εἰς τὴν ἡμετέραν οὐλασσαν, ἐκρείενυσσαι πόρῳ τὴν ἐκστόγχειρα αὐτῶν δύναμιν. Ἐπειτα δὲ εἰσα-εἰσίσθησαν λέμβοι μηράν καὶ εἴστροφοι, ὅπις, χωρίζομένη ἀπὸ τῆς τοῦ λιμένος αἱραστᾶς, ὀρμήσεων ἐπὶ τὸ γιγαντῶδες ἐκεῖνο κατασκευασμα, μεταχωρίζουσα ἐπιβάτην. Ἀνάλογός τινα ἐντύπωσιν προβενοῦσιν αἱ δύο προκαίμεναι οὐγ-γραφαί, μάλιστα ἐάν ἀναλογισθῶμεν, ὅπις τῆς δευτέ-ρας ἐκεδόθη μόνος ὁ πρώτος τόπος, καὶ ὅπις, κατά ἀναλογίαν, δύο ἔτεραι ίσοπαχεῖς βίβλοι μόνις θέλουσι ουρηληρώσει τὴν διλήν πραγματείαν. Δέν γινότανεν δὲ ἐνταῦθα αὐτάς, αὐτὸς ἡ σύγχρονας ἐκείνην ἐπηλθεν ήμενος κατὰ γοῦν, μετραπιώδους μόνον ἀντιθέσεως χρήσιν ἀλλὰ δίδητι καὶ κατὰ ἄλλα ὀπλά, ὡς θέλουμεν θεολογειστήν την ἐγγονούσι τὴν σχέσιν, καὶ κατὰ τοῦτο πρὸ πάντων, ὅπις, πεπλώς τὸ δικτυον μεταρρέψει ὑπάξις ἀνέτως εἰς τὸ δίτην κροτον, αὐτως ἡ ἐπίτομος πρώτη πραγματεία εἰσά-γεται διατάξεις: Ἑπιτρέπειν εἰς τὸ ἔτερον μέγα ἔσγον.

πάντα την Ελλήνων ποιητών και συγγραφέων έτερων
έχει έλως την άξιαν και την έκτασιν. Ήταν προδότης
μακρῷ έκτιθεται, μετά πλείστης ζωηρότητος και
πολυμαθείας, ήτοι της γραμματείας ή φιλολογίας,
ώς δυνατάζει αυτήν ή συγγραφέων, και ίδιως η φιλο-
λογία επί των Σωκρατικῶν χρόνων, ή φιλολογία παρ'
Αλεξανδρίνος, και Περγαμηνοῦς. Η σχέσις τῶν Γραμ-
ματικῶν πρὸς τοὺς Κριτικοὺς, ὡς πρὸς τε τὸ δνομα-
καὶ διὰ πρὸς τὸ ἔργον ἐκετάζεται ἀν τὸ δνομα πι-
λογός, οὐ ἀπέδωκεν ἐσυτῷ πρῶτος Πρατοσθένης οὐ
Κυρηναῖς, παρεξύνοντος εἶναι η προπαρούστονον
διατί ο Βοατοσθένης δινομάσθη φιλολόγος η φιλολο-
γος καὶ ποία τις η παρά Πρατοσθένει φιλολογία:
ἴστορεται η φιλολογία παρὰ τοὺς μετέπειτα, ο χωρι-
σμὸς τῆς φιλολογίας ἐκ τῆς φιλοσοφίας πῶς ίκ τῆς
πολυμαθείας μετέφερεν η χρήσις τὸ δνομα φιλολόγος
καὶ εἰς τὴν πολυγραφίαν. Ωτὶ καὶ οὐδιστερον αἰώνι-
ατα πάντερετο παρὰ τοὺς Ρωμαίοις αὐτοκράτορον
ο φιλολόγος, οτι δὲ, ἔκτος τούτου, καὶ εἰς κύριον
δνομα μετετράπη ο φιλολόγος. Μετὰ δὲ τὴν ἀνακε-
ρατίσιον τῶν προτερημάνων, μεταβαίνει ο πρόλογος
εἰς τὴν επὶ τῶν μέσων αἰώνων φιλολογίαν, πρῶτην
ἐν τῇ δόσει, ἐπειτα ἐν τῇ ἀνατολῇ. Καὶ τελευταῖον
ἐπέρχεται εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς παλιγγενεσίας τῶν
γραμμάτων, ιδίᾳ ἀφιερῶν, περὶ τὰ δοχατα, πραγ-
ματείαν εἰς τὸν περιπατητή Γερεμανὸν Αὔγουστον. Οὐ-
διάφορον, τὸν περὶ τὰ τέλη τῆς παρελθούσης καὶ ἐν ἀρ-
χῇ τῆς παρούσης ἐκαποντατηρίδος κανονίζαντα, καὶ
διαρθρώσαντα, καὶ, οὕτως εἰπεν, διοργανώσαντα τὴν
ἐπιστήμην ἐκείνην.

Ἐπειταὶ δὲ τῷ προλόγῳ, πρῶτον, πίναξ περιέχων Ἰστορίαν τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων κατὰ χρονολογικὴν σειρὴν, ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τῆς ἀλώσεως τοῦ Βυζαντίου, εἰς ἔκ, ὅμοιας σχεδίου τῶν τοῦ Ἕγχειριδίου τοῦ διδασκάλου Γενναδίου, ὑποδιηρημένος περιόδους· δεύτερον, πίναξ ἐμφαίνων τὴν Ἰστορίαν τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων κατὰ σειρὰν εἰ-

Ολίγοι άνθρωποι, καὶ πρὸ πάντων διάγοις ευγενεῖς, θερινοὺς ἔστους τοσούτους αὐτηρῆς ὅτου διδάσκαλος Ἀσφύπιος. «Τὸ πόνημα τοῦτο,» λέγει ἐν τῷ τέλει τοῦ προλόγου, «τινὲς μὲν θέλει ἐκφοβήσει οὐδιὰ τὸ μέγεθος, ἐνθυμουμένους τὸ τοῦ Καλλιμάχου νομέτα βιβλίον, μέχρι κακοῦ. Δικαιιότερον δὲ ἄλλους: «Θέλει ταράξει τὸ ἀνομοιόμορφον τοῦ βιβλίου, πάντα σύντομα βλέποντας τὰ ἐν ὅρχῃ καὶ διεξόδικα τὰ ἐφεξῆς ἄρθρα. Δὲν θέλουσι λεψεῖς θεοβαίως καὶ οἱ εὐρήσαντες παραδόξουν πᾶς τοσοῦτους λόγος κατηναλώθη ἐντοτε περὶ συγγραφέων ἐκηρυχισμένων καὶ ἀνυπόρκτων τὰ νῦν, οἷον περὶ Εὑμέλου, περὶ Σωκράτου, κτλ., ἐνῷ περὶ ἐνδόξων καὶ σωζομένων σχεδὸν οὐδὲ λεξις πολλάκις. Καὶ κρίσις, πιθανῶς, περὶ συγγραφέως ἡ πράγματος θέλει φανῇ τισιν ἀπόστροφος, καὶ παραπομπὴν εἰς ἀνέκδοτα πονήματα ἡ οὐδέλευτη καὶ ἀλλαγοῦ τελεσθήσαμεναι ὑποσχέσεις, οὐδὲν θέλουσιν θεως συγχωρηθῆναι. Οὐδὲ ή περὶ τὴν χρονολογίαν διαφωνία, οὐδὲ ή φρεσίς θέλει διαφύγει τὴν παρατήρησιν τῶν δξεδερῶν, ποῦ μὲν ἐπὶ τὸ ιεληνικώτερον, ποῦ δὲ ἐπὶ τὸ χυδαίωτερον κλίνουστα. Πολλὰ θέλουσι καταδίκισθαι ὡς ἀλλότρια τοῦ προκειμένου καὶ μακρόθεν ἐζητημένα, καὶ αἱ ματρικαὶ, ἐν πρωτοτύπῳ τὰ πολλὰ, σημειώσεις, δὲν θέλουσι διαφύγει εὐκόλως τὴν μέλαιναν φύσιον... Καὶ μετ' ὀλίγον, ἐξηγῶν τὰ περὶ τῆς ἀνωμαλίας τοῦ βιβλίου, ἐπιφέρει. «Πολλάκις ἐγέλασα ἐνθυμούμενος τὸ ίταλικὸν *confessatio mezzo reo adorato* (ἀμαρτίᾳ ἐξιμολογημένησο συγχωρημένη),· τὰ νῦν δὲ βλέπω εἰς ἐμαυτὸν τοῦτο ἐφαρμοστίον.» Ἀλλιώ σχεδίω καὶ ἀλλιώ σκοπῷ κατὰ πρῶτον ἀρχήν τὸ πόνημα, νότ ἐκδώσω σύντομον πίνακα τῶν ἐν τῷ καιμένῳ διομάτων, προτροπῇ φίλων τῶν δικέων ἐπρεπε νὰ σεβασθῶ τὴν γνώμην, καὶ σχέδιον καὶ σκοπὸν μεταβαῖναι, ἐπετράπην εἰς τὸ διεξόδικὸν μετέπειτα, ἀτακτότερος μᾶλλον ἡ ἀπειθέστρος προτιμήσας νὰ φανῶ, καὶ ἐκ τούτου τὸ ἀνομοιόμορφον τοῦ βιβλίου, ἐπ' ἀπόδι τοντας μελλούσης διορθώσεως, ὥστε ἀφοῦ, κατὰ τὸ ἀνωτέρω βροῦν, μετὰ τὴν ἐξομολόγησιν ἐπέρχεται τὸ ήμισυ, μετὰ τὴν μεταμέλειαν καὶ διόρθωσιν τοῦ ἀμαρτήματος νὰ ἐλθῃ τὸ ὅλον τῆς συγχωρήσεως.»

«Ἀλλ' οὐθὲ τοῦτο νὰ ἦτον τὸ μόνον ἐλλειμμα τοῦ βιβλίου μου, ἐνῷ ἀπεγνωτίας πολλὰ ἀλλα βαρύτερα θημένη, πρὸς τὸ παρόν τοῦλαχιστού, πολλάν. & Εὔστο

λόγων δρθρών περὶ Αἰγαίου, καὶ Αἰοχόλου, καὶ κυνουστιν ἐπιείκειαν. Δέν διοδίζουσι τὸν χωρίκον, Ἀριστοτέλους, καὶ Δημοσθένους χλπ., ἀλλὰ καὶ τὸ δόλον πόνημα, ἀντὶ εὐρύθμου καὶ εὐκελοῦς σικεδομῆματος, κατήγησε νὰ δριούῃ πολὺ. τὴν φρεστικὴν ἔκαυλιν τοῦ μυθιστοριογράφου Δυμάσου (Dumas). Καὶ ἐποιῇ διδάσκαλος ἀγαπῷ τὰ ἀνέκδοτα, ἵνως δέν θίλει δυταρεστήθη νὰ μάθῃ τὶς ἐστιν ἡ ἀγροτικὴ αὐτὴ ἔκαυλις τοῦ μυθιστοριογράφου Δυμάσιου. Ό περιώνυμος λοιπὸν συγγραφεὺς τῶν Τριῶν Σωματοφυλάκων καὶ τοῦ Περιθεραιου τῆς Βασιλίσσης; ἀπέφαστε πρὸ τριῶν ἑτῶν νὰ ἀνεγέρῃ ἑσυτῶ, πέρι τῶν Παρισίων, οἰκίσκου, ἵνα δύναται, καταφεύγων εἰς αὐτὸν, νὰ κατασκευάζῃ ἀνέτως, καὶ ὑπὸ ἀδιαχρίτων ἐπιτικέψεων μὴ παρενοχλούμενος, τὰς δραματικὰς ἐκείνας ακηγάς, αἱ δύοτα τοσάντας αυγενίηστας καρδίας ναὶ τοσάντας φαντασίας οἰστρηλάτησαν. Ἐκδέξας δὲ χωρίον εὑθετον καὶ προσδιορίσας διὰ τὴν ὅλην οἰκουμένην δραχ. 5 ή 6,000, ἤρχιε τὸ ἔργον. Ἀλλ' ἂμα προκυψιτων δπωσοῦν τῶν τούχων ἀπό τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς, ἐπεργόμενος καὶ ἔκαστην εὔρισκε, νῦν μὲν ὅτι τὰ δωματία εἶναι εὐάριστα, νῦν δὲ, ὅτι εἴναι στενά, καὶ ἄλλοτε δτε, εὐτελῆ φαίνονται. Όθεν διέτασσε σήμερον προσθήκην τινά, καὶ αὔριον πλατυτέρων διατκεύῃ, καὶ μεθαύριον ἐπικόσμησιν τινα. Μετ' διλγον εύρε τὴν ἴσθιτον οἰκίαν, καὶ περ οὐ μικρὸν εὐρυθεῖται, ἀνεπαρκῆται διώροφον κατέστησεν αὐτήν. Ἐπι δὲ πάπιν, δαιμονιών ἀπὸ τῶν ἐπιχεράλωφ αὐτῷ πηδώντων καὶ κορευθντῶν φαντασμάτων τῶν πολυτελῶν μεγάρων τοῦ Μοντεγρίστου, ἐπεχείρησε ποικίλα ἐγκαλλωπίσματα καὶ καλλιτεχνήματα θυμηστά, ὥστε ἐπὶ τέλους, ἀντὶ 6,000 δρ. ἐδακατήσαν 200,000, ἀντὶ δὲ εὐτελεῖς οἰκίσκου, ἡγέρητη βασιλικορεπῆς ἔκαυλις, περιβλέπτος μὲν ἔξωθεν, ἔσωθεν δὲ ἔξτισίως πως πεποικιλμένη καὶ κεκοτυμημένη, ἀλλὰ ἐν καὶ μόνον ἔχουσα ἐλάττωμα, ὅτι εὐτε δικοτάν, οὔτε τὸ σπουδαστήριον, οὔτε τὸ ἐστικτόριον εἰς ἐπιτηδίαν ἐκείνο τόσον, τὸ δὲ πάντων δεινότερον, δταν ἡλικεν ἡ ὥρα νὰ ἀναβῇ ὁ κύριος μετὰ τῶν φίλων εἰς τὸν ἄνω δρόρον, ἵνα ἐπιδείξῃ αὐτοῖς τὰ δωματά τα ἐν οἷς ἐμελλέ μετ' αὐτῶν γὰ συνδιαιτᾶται, οὐδὲ κλίμαξ εὐρέθη, οὐδὲ τόπος εὕθετος ἵνα τεθῇ ἡ κλίμαξ.

Άλλα δικά παιδιάς, δύπλουν πόρφωθεν έκτημέ-
νης, δέν θέλομεν καταστρέψει τὸν ἀργὸν περὶ τῶν
δύο ἔκεινων σεβατμίσιν ἀνδρῶν, τῶν δύοιων μαθητῶν
εἶναι οἱ πλεῖστοι τῶν σημειριῶν λογίων τοῦ ἔνθους.
Τὰ δύο τελευταῖς αὐτῶν ἔργα χαρακτηρίζουσι μέχρι^{την}, νομίζομεν, τάς τε δροιότητας αὐτῶν καὶ ἀνα-
μοιότητας. Οὐτοὶ κοινὸν ἔχουσιν οἱ δύο διδάσκαλοι,
εἶναι ηὔγενης μετριοφροσύνη, τὸ ἀναμάρτητον τῆς
ἀληθείας παιδεῖται καὶ ἀξίας τεκμήριον. Οἱ ἀνθρώποι
αὐτοὶ δὲν κηρύγγουσιν, διτὶ παρέχουσιν διανὺν τὰ πρω-
τόλεια τῆς ἐπιστήμης, δὲν ἀξιοῦσιν, διτὶ ἐν δικέρασι
δέ. Ιπλατανὸν ἐκ τοῦ μηδενὸς τὸν κόσμον τῆς γεωτέ-
ρας Ἐλληνικῆς γλώσσης, ἀλλὰ, πρωταγωνισταὶ δρο-
λογουμένων δύντες ἐν τῷ μεγαλῷ σταδίῳ τῆς τοῦ ἔ-
θνους ἐκποδεύτεως, περὶ μὲν ἑαυτῶν οὐδέποτε με-
γαληγοροῦσι, πρὸς δὲ τοὺς ἄλλους πλείστην. ἐπίδει-

δτερον συνετέλεσαν εἰς τὴν τοῦ ἔθνους διακόρφωσιν! Ο δὲ διδάσκαλος Ἀσώπιος διακρίνεται μᾶλλον διὰ τοὺς περὶ τὴν ἐπιστήμην τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων διαπρεπεῖς αὐτοῦ ἀγῶνας. Η φιλοκονία καὶ ἡ περὶ τὸν λόγον χάρεις φρίνονται συνακμάζουσαι παρ’ αὐτῷ μετὰ τῆς προϊόντης ἡλικίας, ἀντὶ νὰ μαραίνωνται, ως πολλάκις συμβαίνει. Ή δὲ καθόλου πολυμάθεια αὐτοῦ καὶ ἡ βαθεῖα ἴδιας γνῶσις τῶν κυριωτέρων μυστηρίων τῆς ἀρχαίας φιλολογίας εἶναι ποσαῦται, ὅτε, ἐνδέν ὑπὸ ἰσοδυνάμῳ ἐπεστέφοντο κριτικῆς μεγαλοφύτες, ἥθελον δομολογουμένως ἀναδεῖξει τον ἄνθρωπον, οὐχὶ μόνον κορυφαίον τῶν ἡμετέρων φιλολόγων, οἵος ἔστι καὶ ἔσται βεβαίως ἵπι πολὺν χρόνον, ἀλλ' ἔνα τῶν διατημοτέρων φιλολόγων τῆς ἐλης παρούσης ἐποχῆς. Καὶ, ἵνα συμπληρώσωμεν διὰ λέξεων δύο τὸν μεταξὺ τῶν δύο ἀνδρῶν παραλληλισμὸν, δὲ μὲν Γεγνῆδος δύναται νὰ δυνομασθῇ, νομίζομεν, δὲ γενέτερος τῶν ἀρχαίων τοῦ ἔθνους διδασκάλων, δὲ Ἀσώπιος, δὲ πρεσβύτερος τῶν νέων.

ΠΟΓΛΙΕΔΑΜΟΣ ΠΙΤΤ Ο ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ

(Kard Max. latür).

— 8 —

(Συνέγεια. Ἰδι φυλλάθιον Μ.

Αλλά καιρός είναι νά θωμανεν δποίει τις ίνπηξεν ή
έτωτερική χυδέργησις του ίνπουργείου έκεινου, του ίνποιου
τοσούτον λαμπρά δπέβηγαν τά έξωτερικά κατορθώμα-
τα. Οι δύο πρωτιέμουτες ίπουργοι, μετά πλειστης έπι-
τηδειότητος, διεμερίσαντο τούς διαρόρους τής κυβερνή-
σεως, κλάδους. Έκάτερος μὲν έλαβε τὴν θιαζόντων προςήκουσαν αὐτῷ μερίδα, ουδέτερος δὲ είχε τὸν έλαχι-
ζον πόθον τοῦ γάλεπεμβή εἰς τὴν ἀρμαδιότητα του ἄλλου,

Ο Νεοκαπτελλίας ἀνέλαβε τὸ θησαυροφυλάκιον, τὸν διορισμὸν εἰς δόλα τὰ πολιτικὰ καὶ ἔκχλησισικὰ ἀξιώματα καὶ τὴν διωχείρισιν τοῦ μέρους ἐκείνου τοῦ ἀπορρήτου κεφαλαίου, τὸ δποῖον τότε ἔχρησιμευνεις τὴν ἀγορὰν τῶν βουλευτικῶν ψῆφων. Οὐ δὲ Πίττ, ὃς προειπούει, ἀνηγορεύθη γραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας καὶ ἔφορος τοῦ πολέμου καὶ τῶν ἔξωτερικῶν πραγμάτων. Πάττε τοιουτορρόπτως, εἰς μίαν μὲν διώρυγα παρεξετράπη ἀπας δύορθορος τῶν αἰσχυροτέρων καὶ λοιπωδεστέρων διχετῶν τῆς Κυβερνήσεως; διδ δὲ τές δὲλλης ἔρδευσε πᾶν τὸ λαμπρὸν καὶ διαυγές αὐτῆς φεῦμα. Απαγειτε οἱ οὐδιδόνοι καὶ ιδιοτελεῖς άνθρωποι, ὅσοι ἐδίψων νὰ λάβωσιν ὑπουργήματα ἐπικερδῆ ἢ παράσημα, ἔτρεχον εἰς τὸν Νεοκαπτελλίας. Ήλε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ παρίσταντο, κατὰ πᾶσαν πρώτην, οἱ βουλευταὶ ἐκεῖνοι, ἐπὶ τῆς σιωπῆρες τῶν δποίων ψηφοφορίες ἐρείσθετο κυρίως ἡ δύναμις τῆς Κυβερνήσεως.

μηδὲ ἀλλιν χρηματικὴν ὀρέλειαν. Ὁ σωτήρ αὐτὸς τοῦ κράτους, παραιτηθεὶς τῆς ἀρχῆς, ἥθελεν ἀπαγχωσθῆναι πάλιν τὴν ἄμαξαν αὐτοῦ καὶ τὰ ἀργυρᾶ σκεύη. Οὐφε μαρκρὸν καὶ ἀνδιεδόντη τὸ μίαστρον τῆς διαφθορᾶς, αὐτοῦ αἱ γέλεις θῶν καθαραὶ· μηδέποτε ἐλαθον τὴν τιμὴν τοῦ αἰσχούς, μηδέποτε δὲ καὶ τὴν ἐπιληρισμοῦ. Τοιυτοτρόπως ἡ συμμαχία τῶν δύο ἑκάτιων ἀνδρῶν προσέλαβεν ἐπικούρους ἀπότελας τὰς εὐγενεστέρας καὶ διετάξας τὰς ἀγενεστέρας Ιδιότητας τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως καὶ ἐντογύθη διὰ τοῦ συνδυασμοῦ τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς μοχύης.

Ο Πίττ και ο Νεοκαστελλιας ηταν ιστοριοι πρωθυπουργοι, εις δε τας δευτερουσιας θέσεις. Θιωρίεσσαι όμως ποντός κόμιματος και χρώματος, έχαιρεσε μάγινων τῶν κεκτημένων Ἰσχαβίτῶν, δηλαδή τῶν ὀπαδῶν τοῦ πρώην βασιλικοῦ οἴκου· Ιδίως δὲ προστήθησαν εἰς τὰ πράγματα πάντες οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες ὅσοι, ὡς ἐκ τῆς ἑκατότητος καιτῆς βαρύτητος αὐτῶν, ἤδηναντο τὸ ἀποθέτον ἡ χρήσιμοι ἐν τῇ οἰκρεσίᾳ· ή ἐπικένδυνοι ἐν τῇ ἀντιπολίτευσι. Ἐγενέθεν οὖ μάνον οὐδεμία πανηρήχεν ἀντιπολίτευσις, ἀλλ', οὐδὲ πιθανότης· οὐδεμία πανηρήχει τοῦ γένει προκαύψη τοιαύτη ἀντιπολίτευσις. Ήπει τολλά ἐτη οἱ βασιλεῖς ἔραινετο ἀποβλητῶν τὰ κύρια αὐτῆς καθίσιοντα, και δι' ὧλων τεττάρων συνόδων, τὰ πρακτικά οὐδέν. ἐμφαίνουσιν ἵχνος κομματικῆς τινος φυλοφροσίας. Ο προϋπολογισμός, ει και ὑπέροχος, ἐπεψηφίστηκε ἀνευ συζητήσεως. Ο γέρων βασιλεὺς ἦτο εὐχαριστημένος· και θεωρῶν μὲν τὴν δρατηρίτητα και τὴν ἴπιτυχίαν μεθ' ἣς διεξήγετο ἐν Γερμανίᾳ ὁ πόλεμος, θεωρῶν δὲ και τὴν εὔκολειν μὲν τὴν διπλίαν ἔβεινον πᾶσαι αἱ δημόσιαι ὑποθέσεις, ἐλητρόνητε τὴν τε ἀρχεῖν αὐτοῦ πρὸς τὸν Πίττ δυσκαίνειν και τὰ ἐπανειλμένα τοῦ Νεοκαστελλίας ἀμαρτήματα.

Αγγλίαν. Και οὐδὲ κατέ τὸ λοιπὸν ἢτο ἀξιαγάπητος διδύτι ὑπῆρχεν μίος μοχθηρὸς και ἔτι μοχθηρότερος πατήρ, οὐδέν γος ἀπιστεῖ και οὐδὲ εἶχε τούλαχιστον τὰ προτερήματα τὰ καθιστῶντα ἐπίχαριν και οὐγγιωτήγεν τὸν ἀκολασίαν· ἐπὶ δὲ πάσιν οὐδὲ μεγαλόφρων ἦτο, οὐδὲ φιλάνθρωπος.

'Αλλ' ἀμα θανόντος αὐτοῦ, νέος παρήγθη πρωγάτων κατάστασις. Ο νέος βασιλεὺς ἦτο ἐκ γενετῆς Ἀγγλος· ἀπαταὶ αὐτοῦ οἱ δοπαὶ και ἔξις ἀγνοεῖται πονηροί, ησαν ἀγγλικαί. Οὐδεμία μερίς τῶν διηρεύων του είχεν ἀρρεμήνη τινα προσωπικής καιτ' αὐτοῦ απειπείσεις. Λέτοι οι ἔτι περιλιπόμενοι διαδέξι τοῦ Στυαρτικοῦ οἴκου, δυκάδιοι, ἤδηναντο οὐδὲ θεωρήσων κύτον ἔνοχον τρατερεισμοῦ τῆς ἀρχῆς· ἔξιναντίας, γενηθεῖς 50 ἔτη μετά την ἕξωσι, τοῦ βασιλικοῦ οἴκου, και τίταρτος μὲν ὁν γάρος, διάδοχος δὲ τρίτος τῆς Ἀννοβεριαῆς; δυναστείας, ἤδηντο μᾶλλον να λογισθῇ ὡς ἔχων πρότυχημα τι κληρονομικοῦ εἰς τὸν θρόνον διελαίου. Ἐκτός δὲ τούτου, η νεότης του, τὸ οὐρανό του και πάντα ὅταν ἐλέγοντο περὶ τοῦ χαρακτήρας κύτου παρεπούσουν αὐτῷ τὴν εὔνοιαν τοῦ κοινοῦ 'Οδεν παραρδοῦν δέι εἶναι, δητὶ δὲ νέοις βασιλεύς ἐγραψθη ὑπὸ τοῦ ἔθνους, και δε τῇ Ἡ Τοσκάνη μάλιστα μέσος, ἥτις

Ταυτόν ήτο τὸ κατάστασις τῶν πρηγμάτων, ὅτε
δὲ Γεώργιος Β'. ἀπέθανεν αἰφνίς, τῇ 25 Ὁκτωβρὶου
1700, διεδέξατο δὲ τὴν ἀρχὴν ὁ ἔγγονος αὐτοῦ Γεώρ-
γιος Γ'. εἰς ἥλισταν ἐτῶν 22. Η δὲ τις τοῦ Γεωργίου

Γ'. διέφερεν ούσιωθώς: από τε τὴν θέσιν τοῦ πάκτου αὐτοῦ καὶ ἀπὸ τὴν τοῦ προπάπτου. Οἱ δύο οὕτοι πρώτοι βασιλεῖς τοῦ ἀνανθρικοῦ σίκευ οὐδὲ τὰ τῶν ιομέμων ἡγεμόνων δίκαια εἶχον, τὰ διατεληροῦντα πολλάκις τὴν ἐλεισθεῖν τὴν ἴκανοτητος, οὐδὲ τὰ προτοπικὰ πρωτερήματα, τὰ πιλλάκις ἀναπληροῦντα τὴν ἐλλειψιν τοῦ εληφθερούμενοῦ δικαιου. Οἱ μὲν θύλαι οὐκε στήριξαν αὐτούς; παντὶ οὐδένει, διέτι δι' αὐτῶν καὶ μόνον ἔθεωρουν σωζομένης τὰς συνταγματικὰς ὄργις ὑπέρ. Ὡν διέπειτο ἡγμαντίθηταν, ἀλλὰ δέν ἥτθάνοντο πρὸς τούς βασιλεῖς: ἐκείνους τὴν ἀρσισίων τὴν διοίκην ἐνέπειντάν κατὰ τοῦ Στυχρίδαι, καὶ περ εἰς τοτεῦτα περιπετεῖτες ἀμφιτίθητα. Οἱ μέτριοι Τόρεις ἔθεωρουν τὴν ἔνην δυνατείταν ὡς κακὸν μέγα, τὸ δποῖον ἡγιειχοτο ἀπλῆς: διὸ τὴν φόβον κακοῦ ἔτε μεγαλύτερου, διότι, δηλαδή, θεώρουν τὴν παλινόρθωσιν τῶν Στυχρίδων ὡς ἀπαραιτήτιος συγδιδεμένην μὲ τὴν ἀνόρθωσιν τοῦ μιτητοῦ Πατιομοῦ. Οἱ δὲ ἀποκλειστικοὶ Γόρεις ἀπεστρέφοντο τοὺς δύο Γεωργίους, ὡς ἀρπαγας καὶ τυρχίους. "Ωτε ἐν δι-

"Ο δὲ ἡγεμών, τοῦ δικοίου τὴν εἰς τὸ θρόνον ἀνέβη τοιστοτέρῳ; ἐχαράτεται ἡ μεγάλη ἐκίνησης, ἡ εἰς τὸν οἶκον οὐτοῦ ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον ἀντίρια διετελέσατο, εἴηδε λάβει ἐκ φύσεως; θελητικούν καὶ ἐπιμονὴν, ήτις ἥδην κατέ ἦνας διὰ τραχύτερου νὰ γραπτηρισθῇ διόρμυκτος, δει δέ ναιν, εὐγένης ἔξιν ἡ εὐδύνη, ἀλλ ἀπογράφωνται εἰς ἐπιτεθεῖσα πραγμάτων διεξαγωγὴν." Άλλ δὲ χαρακτήρα αὐτοῦ δὲν ἔχει λάβει ἀφορμήν νὰ ἀναστυθῇ τυτελός, διότι ἀστράρη εἰς βίον μονήρη καὶ ἀπὸ τινα ἔτι χρόνου διετέλεσεν δλως χειραγωγούμενος διότι τῆς μητρὸς αὐτοῦ καὶ τοῦ ἀρχιματιοφύλακος Κόρμητος Βεττῶν. Ο Βύτιος αὐτοῦ μηδέποτε σχεδὸν μετέτρεψε τῶν παλιτικῶν πραγμάτων μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Καὶ ἔχει μὲν παιδεῖαν τινὰ καὶ φιλοκαλιαν, ἀν καὶ ἀνορθόγραφος, ἢτο δὲ καὶ κατά τὸ ἀλλα ἐντικρὸς ἀνθρώπος, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἢτο στενόν, καὶ διτρόπος φυγχρός καὶ ἀγνόρωχος. "Ο πατήρ τοῦ Γεωργίου τοῦ, καὶ οὗτος τοῦ Γεωργίου Β'. Φρεδερίκος, δὲ ἀποδιώκει τοὺς βασιλεύεται, ευειδῆς νά τὸν ἐμπατέξῃ λέγων

« Βύτιε, είπε καλός νά στάλψις πρέσβυτος είς μικράν τοι, Κηρυχταν νά έρωτώσι, ή διὰ τί ή Αγγλία δαπανᾷ
• τινα και ἀγέρωχου Γερμανικήν αὐλὴν, ὅπου δ πρέ- τοὺς θησαυρὸύς καὶ τὸ αἷμα τῶν τέκνων τῆς πρὸς
• εθνος δέν ἔχει τιποτε νά πρέξῃ ». Αι πακι λγωτ γέριν τούτου ή ξείνου τῶν Γερμανῶν ἡγεμονῶν; Ό
οσι ἐλεγον, δτι ὁ ἀρχιμακτιφύλακ εἶχε μετὰ τῆς μέγις ὑπουργὸς ἔθεωρει, ὡς φαίνεται, ἀνάξιον ἐκυ-
μητρὸς τοῦ βασιλέως οἰκειωτέρες τοῦ δένυτος σχέ- του νά υποκληγῇ τὸ τίμημα τῆς νίκης. Ἐνόσῳ τὰ
σα θέλειν εἶναι, δτι ἡτο στενὸς αὐτῆς φίλος πυρεόδηλος τοῦ ἐν Λονδίνῳ Πύργῳ ἀνήγγελον, διὰ
καὶ δτι ἐπικυρωτήσεων αὐτῶν, νέα τρόπαια, ἐνόσῳ
τοῦ βασιλέως εἶναι, δτι ἡτο στενὸς αὐτῆς φίλος χαρρόσυνοι φωτογυασίαι ἥπτοντο εἰς τὰς ὁδούς τῆς
καὶ τροπόλεως, ἐνόσῳ Γαλλικαὶ σημαῖαι ἐν θριάμβῳ διὰ μέσου τοῦ Λονδίνου ἐκομίζεντο, ἀδιάρροον ἦτο
τοῦ πολιτικὰ πράγματα. Ὁ δὲ κόμης ἡτο ἐπίτης κεφρὸς εἰς τὰς αὐτὴν μέγχρι τίνος ηὔκανεν ἡ δημοσία δαστάνη,
τος πολιτικὸς και εἶχε μὲν τὴν ἀγαθὴν προσάρτεστον Ηξεναντίκης, ὡς προεπόμεν, ἐφαίνετο ἐγκαυχώμενος παλλὸν διὰ τὰς θυσίας, τὰς δποιας τὸ ἐθνος, ἐκβα-
γεύθεν ὑπὸ τῆς εὐγλωττίας καὶ τῆς τύχης ἐκείνης, μετὰ τοσαύτης μὲν τότε προδομίκας προσήνεγκε, μετὰ
τοσαύτης δὲ πικρίας ἐμελλεν ἐπειτα νά ἐλεινολογή-
τηρ. Ὁλίγοι μὲν τινὲς ὠρελούντο ἀπὸ τοῦ πολέμου, διότι οι ἀγ Τερμανία ἀντιπρέσβωποι της Ἀγγλικῆς

Ἐδν. οἱ ὑπουργοὶ ἦσαν ἡγεμόνοι, ἥθελον πιθκῶν· ταῖς κατισχύσις τῆς αὐλικῆς ταύτης ἐξαιρεγίας. Ἡ βουλευτικὴ ἐγγὺς τῇ: Οὐκέτις ἀριστοκρατίς, ὁ ποτετηρίασμένη ὑπὸ τῇ: μεγαλοφυλας, τῇ: ἀρετῆς καὶ τῇ: φήμης τοῦ Πίττ, ἥθελεν ἀποβῆ ἀσταγώνιστος. Ἀλλὰ τινὲς τῶν ὑπουργῶν ἐρθίσαντες τὴν εὔαισιν τὴν δηοῖσαν δ ἀνήρ ἐκεῖνος ἀπελάμψανε πάρτες τοῖς πολλοῖς· ἄλλοι ἤσαν δυσηρεστημένοι, καὶ δὴ διὰς ἀγαπήτων; ἀπὸ τοῦ κυριαρχικοῦ καὶ ὑπεροπτικοῦ οὐτοῦ τρόπου ἄλλοι πάλιν ἐκ πεποιηθεως εἰλικριγοῦς δὲν συνεφάνουν καθ' ὅλα μὲν τὸ πολιτικὸν αὐτοῦ σύστημα. Όμοιοι γονυν μὲν, δὲ τὸ πεποιηθεως εἰς τὸ διάραθρον τῆς ταπεινώτισσας καὶ διὰ ὑφαστεν αὐτὴν εἰς τὴν κορυφὴν τῆς δόξης· καὶ δικαλόγουν, διὰ διεξῆγε τὸν πόλεμον ἀρχατηρίως, ἐπειδήσιως καὶ λαμπτεῖσ; ἀλλ' ἡγειταν νῦ θεωρεῖσιν, δὲ τὴν παταλὴν τῶν πόρων τοῦ δημοσίου ἀπέβη ἀπαραδειγμάτιστος καὶ διὰ τὸ δημόσιον χρέος ἔωγκαθη εἰς ὑπερβολὴν. Ἐδέχοντο μὲν, διὰ τινὲς τῶν κατακτησεων τοῦ ὑπὸ τῶν Ἀγγλικῶν στόλων καὶ στρατῶν γενομένων, ἥτινοι οὐ μόνον ἔνδεξοι, ἀλλὰ καὶ λυσιτελεῖς· ἀλλ' ἀποθνάντος ἀπατῆ τοῦ Γεωργίου Β', οἱ ὑπουργοὶ ἐκεῖνοι, τοιμηρότεροι γενέμε· ἢτι λίγοις, διὰ πνεύματος παραδέξαντες μὲν πολυμη-

χάρουν παρί τὸ ἐπινοεῖν βουλεύματα, ἔξαισιώς δὲ δρα-
στησίου περὶ τὸ ἐπιτελεῖν αὐτά. Ἐξεναντίας, δὲ Γρε-
νουλλίος ἤτο φύτει καὶ ἔξει ἀνθρωπος εἰδικώτατος.
Τὴν οὐσίαν πατέωντες πατέσιν, πλέοντην συνεπή-
γκυς φύλοπονίαν καὶ ἀγχίσιαν εἰς τὴν χιερενητι-
κὸν καὶ τὸν βουλευτικὸν βίουν. Ἐθεωρεῖτο κάποιος
ἐντελῆς τοῦ ὅλου οἰκουμενικοῦ τῆς Ἀγγλίας συστή-
ματος, καὶ ὑπ' αὐτῶν τὸν ἄκιντα ἀγακόντων αὐτὸν
ῶρολογεῖτο, ὡς ὑπέρ πάντα ἄλλον εἰδὼς τὸ βου-
λευτικὸν δίκαιον, τὰς προνομίας καὶ τοὺς κανονισμοὺς
τῆς βουλῆς. Οἱ λόγοι του ἦσαν ουνόμως ἀδικτικοί,
καὶ ἐνίστε πολλὴν ἐπεροξένουν ἐντύπωσιν, διὰ τὸ σε-
μεῖν καὶ ἀξιοπρεπεῖς τοῦ ἀνδρὸς ὑφος, ἀλλὰ οὐδέποτε
ἥτινα λαμπροὶ, τυνήθιας δὲ καὶ κατέποπτον τὴν ἀκροστήν.
Διέφερε δὲ τοῦ Πίττ οὐ μόνον κατὰ τὸ πνεῦμα, ἀλλὰ
καὶ πατέσιν τὸν χαρακτῆρα. Οἱ Πίττ οὐδεμίαν οὐδεῖδεν
ἀξίαν εἰς τὰ χρόνατα, καὶ χαλεπῶς μὲν ἥπλων τὴν
γέτεα διὰ νὰ τὰ λάβῃ, λαβῶν δὲ αὐτὰ ἄπαν, τὰ
ἐπικόρικες μὲν παιδεριώδη σπαταλῆν. Οἱ Γρενουλλίος,
αὐτοὶ καὶ χρηστότατος τὸ θῆσα, θῆσα θηραυριστής καὶ
φειδωλός. Οἱ Πίττ ἦτο διάδοχος εὐερέτιστος καὶ
νευρεκός, εὐπετής εἰς τὸ ἐλπίζειν, ταχὺς εἰς τὸ με-
γαλοφρονεῖν, ἐπὶ τῇ εὐτυχίᾳ καὶ τῇ εύνοιᾳ τοῦ πλή-
θους, δῖνες εἰς τὸ αἰτιάνεσθαι τὴν Βρετανίαν, ἀλλὰ πρό-
ουμος καὶ εἰς τὸ συγχωρεῖν διαχρηστή τοῦ Γρε-
νουλλίου ἦτο τραχὺς, βαρύθυμος καὶ ἐπιμονος. Πα-
ράδοξος δὲ ἦτο ἡ δοτὴ αὐτοῦ εἰς τὸ νὰ βλέπῃ πά-
τος τὴν μέλαιναν τῶν πρηγμάτων δψιν. Οἱ αὐθρω-
πος αὐτὸς ἦτο διαχρηστής τῆς βουλῆς, ἔστις ἀείσιτος,
ἐν μέσῳ μὲν θριάμβων, περὶ ἀτυχημάτων ἕκρωξιν, ἐν
μέσῳ δὲ πλήθους ταρμάτου, περὶ χρεωκοπίας. Τοιοῦ-
τος δὲ μν., ἐννοεῖται ὅτι δὲς εἴχε τὴν ἀξίωσιν νὰ
εὑδοκιμήσῃ παρὰ τοῖς πολλοῖς; ἀλλ' εἰς τὴν κοινὴν
αὐτὴν δυνατίνειν ἀντέτασταν ὁ ἀνὴρ τόλμην αὐτῆ-
ρων, δι' ἣν ἡγάγκαεν ἐνίστε καὶ αὐτοὺς ἐκείνους διοι
τὸν εὐέστουν, γὰ τὸν σεβαζόθων.

ἀπειράσιστος, φρονίμως ποιῶν, νὰ προλάβῃ τὸν γένος
ἐκείνον ἐχθρὸν, νὰ ουλάσῃ τοὺς ἀπὸ Ἀμερικῆς ἐργο-
μένους στόλους; καὶ νὰ ἐπιτελῇ κατὰ τῆς Ἕλλανας
καὶ τῶν Φιλιππίνων. Ἀλλὰ δὲ Βότιος ἀντέστη· εἰ
ἄλλοι ὑπουργοὶ δὲν ὑπεστήριξαν τὴν γενναίαν ἐκείνην
πρότασιν, ὡς τε αὕτη ἀπερρίφθη. Μήδὲ καὶ μόνος
τῶν συνυπουργῶν τοῦ Πίττ συνεψήφισε μετ' αὐτοῖς, δὲ
Ἐπερος τῶν γυναικαδέλφων του, δὲ Κόμης Τέμπλης.

Ο Πίττ καὶ δὲ Τέμπλης παρηγήθησαν· δὲ νίος βα-
σιλεὺς προστρέψθη πρὸς τὸν Πίττ εἰς τὴν περίστεσση
ταύτην μετὰ σοσαύτης εὐμενείας, ὡς τε δὲ ἀνὴρ ἐκεί-
νος, διτις ἐν παντὶ μὲν ἄλλως ἦτο ἀγέρωχος καὶ
δῖνες, ἀλλ' ἐν τῷ ὑπουργικῷ συμβοστίῳ ἐδείκνυτο
πρᾶπος καὶ ταπεινός, μέχρι διαρρόων συνεκκινήθη· Ο
βασιλεὺς καὶ δὲ Βότιος τὸν ἡγάγκαζον νὰ δεχθῇ πράγ-
ματικόν τι σινδήκοτε τῆς βασιλείης εὐγνωμοσύνης
ημέσου. Τὸν ἡρώτηταν δὲν θέλη νὰ λάβῃ θέσιν τινὰ
ἔχουσαν 150,000 δραχμῶν ἐτήσιον μισθόν, μετὰ
τιμῶν τῶν περιστων. Οἱ Πίττ ἀπήντησε μετὰ πλε-
ιστης φιλοφροσύνης, διτις κήδεται πολὺ μᾶλλον περὶ^{τι}
τῆς συζήνου καὶ τῶν τέκνων ἢ περὶ ἑκυτοῦ καὶ
διτις μαλιστα ἥθελεν εὐδημοσίηται πρὸς τὸν ἡγεμό-
να, ἐάν κανόδοις οὖτος νὰ εὐεργετήσῃ τὰ φίλατα ἐκείνα
τῆς καρδίας του μαλήματα. Οὐθενὶς δὲ αὐτὴ ἐφημερεῖς
τῆς Κυβερνήσεως, δὲ ἀναγγείλαται τὴν ἐκ τῆς ὑπηρε-
σίας παρατίηται τοῦ γραμματέως τῆς ἐπικρατείας,
ἀνήγγειλε συγχρόνως, διτις, ἔνσκα τῶν περιφράνῶν τοῦ
ἐνθρός ἐκδουλεύεσσεν, ἢ μὲν σύζυγος αὐτοῦ προεχει-
ζετο δρότιμος τοῦ βασιλείου ήδη δυόματε, αὐτῷ δὲ
χορηγεῖται ἐτησία σύνταξις 100,000 δραχμῶν, ἵτι
τρεῖς γενναῖς. Η χιερόνυμης, πράξασα τοῦτο, ἐνομίσε-
βεβαίως, διτις αἱ ἐπιτραπέζαι τῷ μεγάλῳ ὑπουργῷ
ἀμοιβῇ καὶ τιμῇ θέλουν ἐξεμενίσει τὴν κοινὴν γνώ-
μην. Ισως πρὸς ταύτους ἡλπίσε, καὶ διτις ἡ πολλὴ^{τι}
ἐπεινή τοῦ λαοῦ εὔνοια, ἢ ἐν μέρει προκύπτασα ὡς
εἰς τὴν καταρροσύνητος τὴν δραστικὴν δυνὴν δέσποιτας

Τοσούτον ἀντιθέτους ἔχοντες χαρακτήρας, δίπλα και δίπλα στον Κάρολο Β΄ της Αγγλίας, οι Βρετανοί πάντες έφεραν την πατριωτική τους φύση στην απόβαση της πατρίδας τους. Οι Βρετανοί πάντες έφεραν την πατριωτική τους φύση στην απόβαση της πατρίδας τους. Οι Βρετανοί πάντες έφεραν την πατριωτική τους φύση στην απόβαση της πατρίδας τους.

Ο Βότιος λοιπόν δέν ἀπήρτησε μαγάλην δυσκολίαν εἰς τὸ νῦ διεχεπάση τὸ τοιουτοτέροπος διηρημένον ἔκεινο ὑπουργεῖον καὶ εἰς τὸ νῦ καταβήλη πρὸ πάντων τῶν Πίττ, ἅμα δοθεῖσας περιστάτεως. Ὀδόθη δὲ ἡ ἔξη; ἀφορμή; Οὐκινές τῆς Ἰσπανίας; Κάρολος¹; εἶχε συνομολογήσει μυστικὴν συμμαχίαν μετὰ τῶν Γάλλων συνθήκην· ἀνέδαλλεν διως τῇ ἐνιαρίτιν τῶν ἔχθροπραξῶν μέχρις οὗ καταπλεύσωσιν οἱ κομίζοντες τοὺς Θηταυρούς τῆς Ἀμερικῆς στόλος. Οὐ πίττ, μαθὼν τὴν μυστικὴν ἔκεινην συνθήκην,

κυρίαι ἀνέσειον τὰ μανδύλια αὐτῶν ἀπὸ τῶν παραθύρων· δὲ δῆλος ἀνηρτάτο ἀπὸ τῶν τρεχῶν, ἵστριγγες τακτικές χειρας τῶν θεραπόντων καὶ κατεριθλεῖς αὐτούς· τοὺς ἱππους. Ἡ κραυγὴ « κάτω ὁ Βύτιος! κάτω ἀπὸ κῆπος, δὲ Νεοκαστελλίας! » ἀνεμιγνύνετο μετὰ τοῦ ἀλαλαγμοῦ· « τὸν Πίττ, τὸν Πίττ, θέλουμεν διὰ παντός! » τὸς! « Οταν ὁ Πίττ εἰς ηδεν εἰς τὸ δημαρχεῖον, λαμπραὶ ζητωκραυγαὶ καὶ γειροκροτήσις τὸν ὑπεδέξανται ἐνῷδη Βύτιος δὲν εἰμιόρεσσε νὰ προσέλθῃ εἰς τὸ κατάστημα ἐκεῖνο εἰμὴ χλευαζόμενος καὶ προσβιλόμενος καὶ ήθελε μάλιστα κινδυνεύσει, ὡς λέγουν, ἀν δὲν ἐλέμπειν τὴν πρόσνειων νὰ περιφρουρήσῃ τὴν ἄγκαξάν του δι' ισχυρᾶς πυργμάχων σωματοφυλακῆς. Ήσσλοι κατέκρινον τὴν διαγωγὴν τοῦ Πίττ εἰς τὴν περιστασιν τάντην, ὡς ἀτεβῆ πρὸς τὸν βασιλέα· καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Πίττ συνωμοιόγρυτες βραδύτερον, ὅτι ἀτόπως ἐπολιτεύθη, ἀλλ᾽ ξώκειε καὶ εἰς τοῦτο τὸ ἀμάρτημα καὶ εἰς ἄλλα δεινότερα μετέπειτα, διὰ τῆς ἐπιφροῦς; τοῦ ταραχῶδους καὶ κακοθεόδου αὐτοῦ γυνακαδέλφου Τέμπλου.

Τὰ δύσως μετά τὴν παραίτησιν τοῦ Πίττ ἐπελθόντα γεγονότα, ἀνεβίβασαν τὴν φήμην τοῦ ὄνοματος αὐτοῦ ὑψηλότερον παρὰ ποτέ. Ἀπὸ τῆς Ἐσπερίας Ἰνδικῆς ἥλθεν εἰδῆσις, διτεῖς ἡ Μαρτινίκα ἐκυριεύθη διὰ στρατείας ἀπ' αὐτοῦ ἐκπεμφθείσης. Ἡ Ἀθάνας ἐπεισεῖ, καὶ ἐγνώσθη, ὅτι αὐτὸς εἶχε μελετήσει τὴν κατὰ τῆς Ἀθάνας ἐπίθεσιν. Ἡ Μανίλλα παρεδόθη, καὶ πάντες ἐπέτευσαν, διτεῖς αὐτὸς εἶχε κατένουν νὰ πολιωρχήῃ καὶ τὴν Μανίλλαν. Οἱ δὲ Ἀμερικανικοὶ τῆς Ἰσπανίας στόλοι, τῶν δόποιων τρόντισεις προτίσινει τὴν αἰχμαλώτευσιν, ἀπεβίβασκεν εἰς Γαδαΐρα ἀπειρονοφετίον χρυσίου, ἕπειν ἡ δύναμις παιτῆθη, διτεῖς ἡ αὐλὴ τοῦ Μαρτίνου ἀληθῶς ἔχθρικά τρέφει βουλευμάτα.

· Ή δὲ ἐπακολουθήσατα βουλευτικὴ σύνοδος παρῆλθεν
ἄνευ σφραδᾶς τινὸς θυελλῆς, διότι δὲ πίπτεται δέ τις θεώρησεν εὐλογον νά ψυχώῃ τὴν συμπλειάν τῇ; ἀντικολι-
τεύσεις. Οὐ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνη λόγοι αὐτοῦ
διακρίνονται οὐ μόνον διὰ τῆς εὐγλωττίκης ἐκείνης,
καθ' ἣν οὐδένα εἴχε τὸν ἐφάμιλλον, ἀλλὰ διὰ κοσμι-
τητος καὶ μετριότητος, τὴν δοσίναν πολλάκις κατὰ-
δυστυχίαν δὲ χαρακτήρα αὐτοῦ ἔστερετο. "Οταν ἐκπ-
ρυχθῇ δὲ κατὰ τῆς Ἰστανίζ, πόλεμος, δικαίων; μὲν
προέτεινε τὴν ἄξιωσιν διτὸν τοῖς προτίθεται, τὰ δημοτικά
πάταιν ἔχοδηλα γενόμενα, ἀπέτγεν δύων πάτην ἀλλα-
ζόνος καὶ πικρᾶς ἐκρράγεως, η δὲ τοιεύη αὐτοῦ
σωφροσύνην πεπήρει τόσιν μᾶλλον ἔντιμος διτὸν
δεινος ή αἰδέποτε πολλῷ ἀποφένειν μὲν τὰ αὐτοῦ

καὶ τὸν οὐρανὸν πάντας αὐτούς, μεταπέμψεις
χρήστις εἰς πικρὸν καθυπεβλήθη δοκιμασίαν, ὡς μάνον
διὸ τῆς βοσκανίζουσης; αὐτὸν ἀφρίτιδος, ἀλλὰ καὶ ὑπό^τ
μυρίων συκοφαντιῶν, τὰς δοκίμias οἱ αὐλικοὶ ὑπεκίνουν
κατὰ τῆς ὑπερυρικῆς αὐτοῦ διαγωγῆς. Καὶ ἐν αὐτῇ
δὲ τῇ βουλῇ προτεβλήθη ποτὲ κατὰ τὴν σύνοδον
ταῦτην, μετ' ἀναδείξας καὶ μοχθηρίας, ἵτις προ-
εκάλεσε τὴν ἀγρυπάτητν τῶν ἀνθρώπων ὅλων τῶν
κομμάτων· ἀλλ' αὐτὸς ὑπέστη τὴν ἀδικίαν μετὰ με-
γαλοπρεποῦς ἀιγαγῆς. Νεώτερος δὲ, οὐδέποτε σχεδὸν
παρέλειπε νόο ἀποδώσῃ εἰς τοὺς ὑβριστάς του τὰ ίσα·

Καὶ ἐν μέρει μὲν ἐπέτυχε τοῦ σεποῦ. 'Η. 'Αγ.
γλία ἐγκατέλιπε τοὺς ἐν Γερμανίᾳ αὐτῆς συμμάχους,
εἰς ἀντίτιμον λαβῶντα εὑρεταν ἐπὶ τῆς πίστεως αὐτῆς
κατὰ τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ισπανίας πο-
λεμος ἐπεραιώθη ἐις εἰρήνης ἐντίμου μὲν καὶ λυσ-
τελοῦς, ἀλλὰ βεβαίως οὐχὶ ἐπαξίας τῶν ἐπὶ τοσοῦτον
χρόνον ἀδιαλείπτων σχεδὸν ἐκείνων ὀπανταχοῦ γέ-
χτε περάν καὶ κατὰ θάλασσαν, κατορθωμάτων. Άλλα
τὸ μόνον ἐπωτερικὸν τοῦ Βυτίου ἄθλον ὑπῆρξεν,
ὅτι ἀγερρίπτες μὲν δῆθερον παρὰ ποτὲ τὸ φατρια-

στικό» πνεύμα, κατέστησε δὲ τὴν πολιτικὴν διαφθο- σωσιν. Ὁ νιόφυτος ἐκεῖνος πολιτικὸς ἀνὴρ εἶχεν πάρα δύπερ ποτε λοιμωδεστέραν.

Τὸ δὲ μέγα καὶ κοινὸν ἐντιθέν τροχόντων μέτες
ἀπρομήνη ἔργησες προσφορωτάτην ἔλαβε τὴν περὶ¹
εἰρήνης συνθήκην. Οὐδιαπραγματεύθεις τὴν συνθήκην
ταῦτην Βεδούρδιος, κατεγκλεύσθη εἰς τὰς ἔδους· τὸ
φρεστὸν τοῦ Βετίου προσεβλήθη, καὶ μετὰ κόπου διε-
σώθη ὑπὸ τῆς βοτιλικῆς φρουρῆς. Δέντρον ἐτόλμα
δὲ οὗτος νὰ φέγγῃ εἰς τὸν δρόμον εἰμὶ μετημένης·
μένος· καὶ γέρων τις, πρὸς ὀλίγουν ἔτινα ἀποθανάν,
συνεῖδεν νὰ λέγῃ, διτὶ πάρητησεν εἰς μίσον τῶν πλα-
τιῶν τοῦ Λορδίου, τὸν πεντεδύναμον ἐκεῖνον ἄθρῳ
πον, περιθεσθημένον μὲν χειτῶν πεντεξήν, σέροντα δι-
ἐπὶ κερκῆς ὅγκῳδη φρεσακῆς πύργον. Ήτο αὐτοῦ
λογοθεῖον δὲ τοῦ ὁρίους ἐκεῖνον τοῦ κύτου ἐξογότητα
ἥτο ἐν ταχυδρομικὸν ὑπόδημα, διέτε ἀπὸ τοῦ ὕδη
ματος καὶ ἐπικνημούσου αὐτοῦ ἐτρυμμάτισαν ἀλλισιν κατά²
τὰ ἄκλα λογοπαίγνιον, ἐμφανόν τὸ ὑπόδημα ἐλεῖνο.
Ταχυδρομικὸν λοιπὸν ὑπόδημα, συρθίωσεν δὲ τοῦ ἐτω-
βράκου δοξυτρομύγενου, δὲ μὲν εἰς στραμβὸν ἀνηστάτω,
θετὲ δὲ εἰς φλόγας παρεδίδετο. Καὶ κατὰ τῆς αὐλῆς ἐπὶ³
οῆς ἐδημοσιεύετο καὶ τὸ έπιστρέψας πεζὸν λόγον καὶ
δεῖξαντας λοιδορογραφίας ὑπόθεσίν τοις περιστασίαις· πᾶν μέ-
τρον θραυστήσεος καὶ μίσους. Λαπινεῖτες δὲ ἔξεινον,
ὅτι ταῦτα μετεκρινόντα κρύμα δέποτε τοῦ
τῷ ταῦται πράττοντος Λόσσου Τέμπλου διέστη ὁ Πίττ
ἄπειτερες τὸ πρόσωπον ἀπὸ τῶν αἰτιγροπαγηλῶν τῆς
ἀντιπολίτευσεως μετὰ τῆς αὐτῆς πειθορούσσεως μετὰ
τῆς ὁποίας ἀπέστρεψεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν αἰτιγροπαγηλῶν
τῆς Κυθερίστεως. Άλλ' ἀν καὶ δέντρον κατεδέσκετο νὰ με-
τατείπειν εἰμὶ τὰ νόμιμα καὶ ἐπιτυχα δηλαδήτο ταῦτα
Οὐδὲν δέλαβε τὴν διαβίσιασιν, διτὶ ἀν διασώσῃ
τὴν περιθρησιν ἀπὸ τῆς ἐπικινδύνου ἐκείνης δυζηρείας,
θέλει προχειρισθῆνεις τὸ πρὸ πολλοῦ ὑπὸ αὐτοῦ πο-
θινούμενον ἀξιωματοῦ διαδικτύου αὐτὸς δὲ ἀφ' ἑτέρου
ἀνέλαβε νὰ ἐπιτύχῃ, ἐκ παντὸς τρόπου, ἀγαθοῖς ἢ
μοχθηροῖς, τὴν ὑπὸ τῆς βευτὶς ἐγκριτικὴν τῆς εἰρήνης.
Ἐκτὸς δὲ τούτων, αὐτὸς μὲν ὀντογραφεύθη δημοράν τῆς
βευτὶς, δὲ δέ Γρενονίλλιος ἐνέδωκεν εἰς τοῦτο, ἀλλὰ
καὶ πετά πολλῆς ἀγανακτήσεως καὶ ἀθυμίας. Οὐ Φέδη
ἡλιπιτεν, διτὶ θέλει καταπιεῖσαι τιὰς τῶν ισχυροτέρων
ιδεῖτων, εἰτίνες ἡστὸν προσωπικοὶ αὐτοῦ φίλοι, νὰ
συντρέξωσιν εἰδικεριῶς τὴν οὐλήν· ἀλλ' ἥπατήν
καὶ ἴνδητος μετ' ὀλίγον, διτὶ ἀνάγκη ἥτο νὰ παλαιόν
μόνον πρὸς τὴν προκειμένην δυσκέρειαν.

γνωστιν, οτι αι ίχ τοδ έμρανος καταρερόμεναι παρ
αύτο-ου πλήραις ήσαν πολὺ φοβερώτεροι των λαθραί
έπικυρων υπό τον γνωστούς λαθραίους του δελτονιῶν.
(Ο βύτιος ἄρχεται μὲν τούτῳ; οὐ βουλεῖ προσέκειτο
οὐ συνέθετον; ή περὶ εἰρήνης τυνθάκη ἐμειλλον ἀμέ
σως οὐ ποσθῆδη εἰς συνήτητον καθ' ὅλας τὰς πε
ταινοῦστης ὁ Πίττ, ἡ μεγάλη Οὐδίγικη φατρία καὶ οἱ
τελλοὶ τῶν βουλευτῶν ἐμειλλον διοφύνων; γα τῷ πρώτῳ

' Η διορθωσία προσέλαβε σύμμαχον τὸν τρόμον
Οι διοικηταὶ πολλῶν ἐπορχθῶν ἀπελύθησαν τῇς ὑπο
σείταις διά νὺ πεισθῶτε δὲ καὶ οἱ ἰσχυρότατοι τῶν με
γιττάνων οἵτι δρείλουσι τοῦ λοιποῦ τυρλὴν ὄπακονθι
ἐκρίθη εὐλογοὶ νὰ τιμωρηθῇ ἐδοξασθερίας,
διά τὴν ἀντιπολίτευσιν αὔτοις. Ό πλοιτος αὐτοῦ, τὸ
ἄξιωμα, ή δύναμις, ὃ ἀκηλίδωτος τοῦ κατ' ιδίαν βίου
χαρακτήρα καὶ ή οδιάλειπτος τοῦ οίκου αιτοῦ ἀφο

σίωσις εἰς τὴν Ἀνοβερικήν δυνατεῖαν, δὲν ἴσχυειν νὰ γίνεται νὰ παραγγέλλῃ. Δὲν είμπειται δὲ νὰ περιμενῇ τὸν ἀπεκλλέκτων ἀπὸ δεινῆς προξωπικῆς ὕδρεως. Ἡταύτην φυροφορίαν καὶ ἀνεκομίσθη οἰκαδί, περιπεμψάντων ὅτι δὲ δεῦται κατέκρινε τὴν διαγωγὴν τῆς κυρίας πόδους ὑπὸ ἐπευφρέμεων δρασίων ἐκείνων ὡς αἱ προσερήγειας, δῆθεν ἀκεφαλίσθη δὲ βασιλεὺς ὑγγαῖλον τὴν ἄριζήν τοῦ.

(Η συνέχεια είς τὸ ἀχόλουθον φυλλάδιον.)

ΤΟ ΧΕΙΡΟΦΙΛΙΑ

ο βασιλεὺς, « καὶ ἐπανέλαβε αὐτῷ τὰς θίας λέξεις » μου. » Ἡ ἀγγελία διεβιβάσθη ὁ δοῦλος παρεγήθη ἀνέστως τῆς θέσιος του καὶ σπηλήθη εἶναι φρενῶν ὑπὸ δύτης· ἐπίσης δὲ παρεργήθηταν καὶ δολοὶ οἱ ἐν ὑπερρειᾳ δύτες συγγενεῖς του. Καὶ τοῦτο μὲν ἦτο τούτων λάχιστον γενναῖον, ἀν δρῖ συνετόν· ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ἥρχισαν νὰ παύωνται σωρθῆναι καὶ αὐτοὶ οἱ μικρότεροι ὑπάλληλοι, διὰ μόνον τὸν λόγον, διτὶ διυρίσθησαν ἐπὶ τῇ συστάσει βευλευτῶν, οἵτινες δὲν ἦσαν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης. Συνταξιούχοι, γέραι ἀνδρῶν πεσόντων εἰς τὸν πόλεμον, κατετρέχθραν διὰ παρομοίας αἰτίας, καὶ ή καταδρομὴ προσέβη ἐπὶ τοσούτον, ὅπεις αἱ ἀρχαιότεροι τοῦ Φεδροῦ λοι, ἀνθρώπωις γινώσκοντες τὴν ἔμριτον αὐτοῦ φίλωντας καὶ ἀγαθότητα, δὲν ἤδυναντο νὰ ἴνοισθωσι τὴν ἐπελθοῦσαν παράδοξον εἰς τὸν χαρακτῆρα του ἀλλοίωσιν.

(Ἐν τούτοις συγχλωσ αἱ βουλαί. Οἱ ὑπουργοί,
καὶ περ ὑπέρ ποτε ὑπὸ τῆς κοινῆς γνώμης μισθίμε-
νοι, ^α ἡσάν διωριζόμενοι, ὅτι ἔχουν τὴν πλειονόψη-
φίην, καὶ ἥλπικον προξενοῦταις, ὅτι θέλουσι κλειστού-
κτο σει καὶ ἐν ταῖς συζητήσεις, διέτι δὲ Πίττα, ὑπὸ^κ
δεινῆς ἀρθρίτιδος, ἐκρατεῖτο δέσμυος ἐν τῷ διωριτῳ^δ
ἀντοῦ. Οἱ φίλοι του ἐξήγετον γ' ἀναβάλωσι τὸν βου-
λευτικὸν ἔκσιγνον ἀγῶνα, μέγορις εὖ δυνηθῇ καὶ αὐτὸς^α
το

'I.468, Ω, 505

κα, περιποτε υπό της κοινής γνωμής μισουμένοις ήσαν δύος βέβαιοι, ότι έχουν τὴν πλειοψηφίην, καὶ ἀλπικὸν προστούτοις, ότι θέλουσι πλεονεκτεῖσι τοις καὶ ἐν ταῖς συζητήσεις, διέτι ὁ Πίττ, ὡς δεινῆς ἀρθρίτιδος, ἐκρατεῖστο δέσμοις ἐν τῷ διωρατικῷ αὐτοῦ. Οἱ φίλοι του ἔζητονταν γ' ἀναβάλωσι τὸν βούλιον λιτυτικὸν ἐκείνον ἀγῶνα, μέχρις εὖ δυνηθῇ καὶ αὐτὸς νὰ παρερεθῇ ἀλλὰ ἡ πρότασί των ἀπερίσφιθη. Ἡ κρίσιμος ἡμέρα ἐπέστη. Ἡ συζητητική εἶχε προχωρήσει, ότε λαμπραὶ Κηποκραυγαὶ ἥκούθησαν ἐν τῇ αὐλῇ τῆς βουλῆς διθροῦς προσήγγυτε κατὰ μικρὸν διὰ τῶν κλιμάκων, διά τῶν προδόξων τελευταῖον αἱ πύλαι διαρύθμισαν, καὶ μὲν τοῦ πρώτου τοῦ διατάξεως ἐπέστη τοῦ πρώτου.

μηνων θησαν και απο του μετου του επειφημουντας πληθους προκυψεν δ Πίττα, υπό των υπηρετων αυτου χαιριζόμενος. Τὸ πρόξωπόν του ἦτο ἰσχυνόν και πελιδνόν, τα μέλη του υπό φλαννέλας περιτευλιγμένα, εἰς δὲ τὴν χεῖρα ἔκρατει τὴν ὀχητήριαν του. Οι φρεατόροι ἀπέθισσαν αὐτὸν ἐντὸς τοῦ ἀκροστηρίου, οἱ δὲ φίλοι του, περιστογίσαντες αὐτὸν ἀμέσως, τὸν ιδιόθεαν νὰ σκαθῇ εἰς τὴν ἔδραν του. Καὶ εἰς τοι αὐτῷ κατάστασιν, ἐπὶ τρεῖς και ἡμίτεικιν δραν ἡ γρέευτε κατὰ τῆς εἰρήνης, ἀναγκαζόμενος ἐκ διαλειμμάτων νὰ καθήσῃ και νὰ λάθῃ τονικά φάρμακα. Βεβίως ἡ φωνή του ἦτο ἀδύνατος, ὁ δὲ λόγος ἐπειδός, εἰ και ἔξαστος πεπτων ἐνίστει και ἀρπάζων τὴν καρδίαν τῶν ἀκροστην, υπῆρκεν ἀσθενής, παραβαλλόμενος μετὰς ἄλλας καλλιτέρας αὐτοῦ δημηγορίας. Ἀλλ' οι ἀνθρώποι διοι ἐνθυμοῦντο τὸ τι ἐπραξε, και ἔβλεπον ἥδη, τὸ τι ἐπαπαχε, διήκουσαν αὐτοῦ μετὰ συγκινήσεων πολὺ λιγορεότερων τῶν, διας εὐγλωττίας ἀπλὴ δύ

έγινετο μεγαλωπρός πολλάκις τοῦ ἔτους. Ὅλοι οἱ ἀνώτεροι ὑπάλληλοι, οἱ στρατιωτικοὶ παντὸς βαθμοῦ, ἵκανδε ὅριμος εἰηρικῶν, καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἔχοντες τινὰς σχέσεις πρὸς τὴν Λαύρην, ἴνδειν μένοι στολὰς πλουσίας καὶ χρυσούραντους, προστήρχοντο πρὸς τὸν βασιλέα καθημενὸν ἐπὶ θρόνῳ, καὶ εἰλόντες γόνυ ἥτταζόντο τὴν δεξιὰν αὐτοῦ, ὡς καὶ τὴν τῶν περὶ αὐτὸν ἰσταμένων φιλῶν τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας. Αἱ γυναῖκες μόναι, δὲν ἔξεροῦντο μὲν τῆς διατυπώσιως ταύτης, ἀλλ' ὑπεβάλλογε εἰς αὐτὴν μακάρια τοῦ πλήθους, ἐν αἰθύση ιδιαιτέρᾳ.

"Ἐν τῇ Αὐλῇ τῆς Γαλλίας, πρὸ τῆς πρώτης μεταπολιτεύσεως, δι χειραποσμός ἐκ μέρους τῶν κυριῶν ἀντεμείβετο δι' ἔρασμιωτέρας δεξιώσεως, διότι ὁ μὲν βασιλεὺς ἐπέθετε φίλημα ἐπὶ τῇ παρειᾶς αὐτῷ, ἡ δὲ βασιλισσα ἀντέτρεπεν ἀσπασθώτι τὸ κράσπεδον τῆς ἐσθῆτος αὐτῇ; οὗτοις ἥπτοντο ἐπ' αὐτῷ τοῦτο.

Οἱ Καρδινάλιοι, οἱ διτίθατοι αὐτοὶ λειτουργοὶ τοῦ ὑψίστου, οἵτινες, ἐν τῇ χρεστιανῇ τῇς καρδίας ιδήᾳ καθαρότητι, θεραπέυουσι τὰς ἀσθενείας τῆς θείας σαρκὸς ἐπιτρέποντες εἰς ἔκπτωτὸν πάταν τρυφὴν καὶ πεῖται ἀπόλαυσιν, ἀπέλαυνον καὶ τοῦ προνομίου τοῦ νόο ἐπιθέτωται φλεγμα, καὶ φίλημα βιβλίων φιλογερὸν, ὅχι ἐπὶ τῇ παρειᾶς ἡ τῇ; γειρὸς, ἀλλ᾽ ἐπὶ αὐτῶν τῶν χαλέων τῶν ὄχοιςισθῶν |

Ἐν τῇ Ἀγγλίᾳ, καθ' ὧρισμένας τινὰς ἐπιτήμους τὴν μεγάλην εὐσοδούς τοὺς ποσὰς σωστὰ αρχίζειν,
καὶ διπλάτερα αὐτὸς τῆς Ῥώμης.

Οι πάπαι Α'δριανός δ' Α', καὶ Λιωνός Γ'. φθονή-
ταντες τὴν μεγαλοκρέσιαν τοῦ Διαικλητίαν, ὅθενει-
σον πρὸς τῆς ἀλλοις καὶ τὸν ἄστατόντας οἱ παρο-
σιαζόμενοι ἐνώπιον τῶν ἀρχιερέων τῆς Ρώμης τοὺς
πόδας αὐτῶν, θεωρήσαντες ἔσωτοὺς ἀγιωτέρους καὶ
τοῦ Ἀποτόλου Πλέτρου, θατίς, μηδ ἀνεγόμενος γε
προσκυνήσῃ αὐτὸν δὲ πεσὼν πρὸ τῶν ποδῶν του
ἔκαποντας Κορνήλιος, «Ἀνάστηθι, εἶπε, καθόδι
αὐτὸς ἀνθρώπος είμι.»

Ἐν τῇ Περσίᾳ, οἱ ὑπέκουοι ἡταπάζοντο ἀλλοτε τοὺς πόδες τῶν βασιλέων, πρὸς ἵνειξιν καὶ σέβομοι καὶ ὑκοταγῆς τυνάμα. Ἀλλὰ μετά ταῦτα ἀπεφασίσθη ἀποδέσται ὁ λαός, ἐπὶ παρουσίᾳ αὐτῶν, δηλ. τοὺς πέδους, ἀλλὸ τὴν γῆν!

Ἄς ἐλπίσωμεν διει ὁ πολιτισμὸς θέλει ἔξαλείψει τὰ χρεόρη ταῦτα σύμβολα τῆς δουλείκης, συγγνωστὰ μόνον δτάκις ἐμμρινεύοντο σέβας πρὸς τοὺς γονεῖς ἢ αἰτιθημα κερδίας ἐρώτης.

N. A.

NARRATION.

Ο Εμμανουὴλ Σοῦζας Σιπουνέλδας ἀνήκων εἰς τηνα τῶν ἀρχαιοτέρων καὶ διασημοτέρων τῆς Πορτογαλλίας οἰκουμενεῖαν, ἀφοῦ ἐδόξασε τὸ διορά του κατὰ τὰς Ινδίας διὰ τῆς γενναιότητας καὶ τῶν λαμπρῶν κατορθωμάτων του, ἔλαβεν ἀμοιβήν, περὶ ταῦτα μέσα τοῦ ιεροῦ αἰώνος, τὴν διοίκησιν τῆς ἀκροπόλεως Δίου,

ἥτις ἐδίδετο μόνον εἰς ἀξιωματικοὺς διακεκριμένης δύνος τούς περηφοροῦθει ἐπιμόνως, ή δία τῶν χυμά-
ἀνδρεσίας· ἔμεινε δὲ εἰς τὴν θέσιν ταῦτην ἔτη πολλά. των ἔξωγχουμένων ὑπὸ τῶν ἀνέμων καὶ συντριβοῦ-
μένων εἰς τοὺς βράχους τῆς παραλίας, ὥσθενε βουνὰ μ-
πον του, ἐπειδὴ δένθη εἰς πλοῖον ἀπὸ τοῦ λιμένος Κο-
δάτων ἵκαναν νὰ κατατυθίσωσιν αὐτούς· ἀλλ' ἐν το-
γιν, συμπαραλαβών καὶ τὰ πλούτη, καὶ τοὺς ὄπασπε-
στάς αὐτοῦ, ὡς καὶ ἄλλοις ἐπιβάταις.
σούτῳ μετὰ πολλοὺς κόπους, καὶ ἀγωνίας, καὶ κινδύ-
νους ἀπεβιβάζονται εἰς τὴν Ερρά· δέλον διωρίς τὸ

Ο Σούζας συνεπέφερε μεθ' έκπτου καὶ τὴν γυναῖκα του Ἐλεονόραν Γαρκίαν, θυγατέρα του Σά, δεσμεῖ τότε στρατηγός των ἐν Ισπανίαις Πορτογάλλων, τὰ τέκνα του, Παντολέοντα τὸν γυναικείαλφόν του, καὶ τίνας ἄλλους εὐγενεῖς καὶ ἀξιωματικούς, ὡν ἀδριβιδός, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ναυτῶν, καὶ τῶν ὑπηρετῶν, καὶ τῶν δούλων, ἀνίστινεν εἰς ἐξαρσίους περίπου ἀνθρώπους.

Ο Σᾶ, διετρίψας εἰς Κουλάνην, ἐνεκά τινων ἀγορῶν, ἄλλοι δὲ ἀπὸ κιβωτία, τινές δὲ πεποιθότες εἰς τὰς ἐπὶ τῆς Μαλαθρικῆς παραλίας, μόλις ἐδυνήθη ὑπέργωνται τὸν Φιδρουάριον. Τῇ δὲ 13 Ἀπριλίου εἶδον τὴν παραλίαν τῶν Κάρφων, καὶ ἐκεῖθν ἐπλευσαντες εὐτυχῶς μέχρι τοῦ Εὔδειπος ἀχρωτηρίου. Ἀλλ' ἀνέμος σφραγόδροτας ἀπαρκτίας ἀντιπνεύσας τότε, ἐκίνησε τὴν φορεωρωτάτην θύελλαν δρ' ὅσας ἐδοκίμασαν ποτὲ γνωταὶ κατὰ τὰς θαλάσσας ταύτας. Ὁ οὐρανὸς πτηρευθὺς δεκτοτίθη, ή θάλασσα ἐξηγριώθη, καὶ τὰ κύματα ὑφομένα μέχρι τῶν νεφῶν, ἥπειλουν κατὰ πᾶσαν στιγμὴν νὰ καταποντίσουν τὸ πλεῖον· τὸ δὲ πυκνότατον ἐκείνο σκότος διέκπεπτον μόνον διηγηκεῖ· διότι ἔλπιζον ἀπὸ τῶν συντριμάτων τοῦ πλοίου νὰ συγχρηματολογήσωσιν εἴδος δρομάδος, καὶ, τοῦ καιροῦ ἐπιτρέποντος νὰ ὑπάγωσεν εἰς τὴν Σοφάλλαν ἡ Μεζαμβίκη, ἵνα ζητήσωσι βοήθειαν ἀλλὰ καὶ αὐτὴ των ἡ τελευταία ἐλπίς καὶ καταρυγή βρούτων, αἵτινες ἐνέπνευσαν φρίκην καὶ εἰς αὐτὰς ἔπι συγκατεβούσθη μετά τοῦ πλοίου.

τὰς πλέον ἀτρομήτους καρδίας. Οἱ πρωτεῖ; μετά τῶν ναυτῶν συγδιεσκέπτετο ἀνὴρ περει νὰ διεκχαρτερήσωσιν εἰς τὴν θάλασσαν ἔως νὰ καταπέσῃ ἡ τρικυμία ἀλλὰ φρονθίζεται τὴν πρόδοσον τῆς καταιγίδος, καὶ, διὸ τὴν ἐτήσιον ὥραν μὴ ἀπίστοντες νὰ παραλλάξωσι τὸ ἀκρωτήριον, διεισύνθησαν πρὸς τὴν Ἰαδίαν. Τὴν προσπάθειαν διμώς ταῦτη δὲν ἔστεράνωσαν ἡ ποθεμένη ἐπιτυχία ἐπειδὴ εἰ ἀνεμοί, παραργισμένοι καθ' ὑπερβολὴν, ἐφρίνοντο διε τοῖς ουνομάσι τὸν ὅλον τοῦ δυτικοῦ πλοίου ὀρχετά ἥδη βεβλαμμένου. Μα ταῖς ἡγεμονίσαντο διτε περιῳδές καὶ οἱ ναῦται νὰ τὸ ἀποκτάσωσιν ἀπὸ τῆς μανιώδους παραφορᾶς τῶν ἀνεμών. Γὰ πλευρὰ, προσβαλλόμεναι ἴγυροτάτα νῦν τῶν κυμάτων, διεσπάσθησαν, καὶ εἰσήρθεε τὸ ὕδωρ πλειότερον παρ' ἓντον ἥδηναντο πολλαὶ ἀντλίαι νὰ ἔξαντλήσωσιν, αἱ πραγματεῖαι ἐφρίψθησαν εἰς τὴν θάλασσαν πρὸς ἀνακούρισιν τοῦ πλοίου, ἀλλ' οὐδόλως ἥλαττώθη ὁ κίνδυνος. Τὸ διτυχές πλήρωμα ἀπέτριψθη, ἐκεῖσοι κῦμα τὸ ἥπειλει μὲ θάνατον. Ἀλλὰ μετὰ πολυύμερον συνεχὴ τρικυμίαν, ἀνιψίος μισημέριος ἀπεφάντισεν ἥδη τὴν τύχην τοῦ πλοίου, δίψαν αὐτὸ τῇ 24 Ιουνίου 1552 εἰς τὴν Ἑράσμην πλήν τὸ διτυχῆμα τοῦτο ἦν μηδὲν ἀπέναντι τῶν ὅσα ἔμελλον γὰ πάθωσιν ἔτιπταν.

Ἡ παραλία, εἰς ἣν ἔκωπεισαν, ἔκειτο ὑπὸ τὴν 31οῦ ἰσημερινοῦ πρὸς μεσημέριαν. Οἱ Σούζας διέταξεν ἀνάφωσιν ἀρθρῶν πῦρ, ἵνα θερμανθῶσιν εἰς διαδοῖ του καὶ στεγνώσωσι τὰ φορέματά των, καὶ παρήγγειλεν τοῖς διακοινάσιοι μετὰ φειδούς καὶ σίκνομίας ὀλίγον ἀλευρον, δεῖτις διεσούθη μὲν ἐπὶ τοῦ ναυαγίου, ἀλλὰ διεφθαρμένος καὶ τὸ ἥμιτον. Ἡ θέσις τῶν ναυαγησάντων ἦτο δεινὴ καὶ ἀξιοδάκρυτος ἐπειδὴ ἡ χώρα ἐφ' ἧς εὑρίσκοντο περίστατα ἐπιφάνειαν ἀκμώδη καὶ ἀνυδρον. Μετὰ πολλὰς ἐριύνας μῆροι ἐπὶ τέλους πηγὴν ὕδατος γλυκέος, ὀφρελικιτάτου δὲ αὐτούς εύθὺς ἐπεχείρησαν καὶ ἀγήγειραν εἶδος χαρκωμάτος μὲ τὰ κιβωτιά των καὶ τίνας μεγάλας πέτρας, ἵνα διάγωσι τὴν νύκτα ἐν ἀσφαλείᾳ. Οἱ Σούζας, πλήρης προθυμίας καὶ ἥγουν πρὸς τοὺς ἀτυχεῖς συνοδοιπόρους του, τοὺς παρεκίνει νὰ μένωσιν αὐτὸύς ἔως ὃ ἀναλαβωσιν ἀπὸ τοὺς κόπους καὶ τὴν κακοπάθειαν. Ἄλλ' ἐπειδὴ αἱ διαταθεῖσαι ζωτροφίαι ἐξηγηθεῦσαν ταχέως, χωρὶς ὃ ἀναπληρόγωνται, ἐδέησεν ὃ ἀναγωρήσωσιν. Ἀπερασίσθη λοιπὸν ὃ ἀκολουθήσωσι τὴν παραλίαν μέχρι τοῦ ποταμοῦ τοῦ Ἀγ. Πηνεύματος, ἵνθα εἰς Πορτογαλλοὶ τεῖς Σφράλας καὶ Μοζαμβ.κῆς ἐνήργουν δραστηριώτατον καὶ ἐκτεταμένον ἐμπόριον. Οἱ ποταμὸς οὗτος πετύχει 180 λέπινα. Ο δὲ Σούζας διεβεβαίωσε τοὺς

"Οτις εδρίσκοντο μαχράν της γῆς ὡς εἰ λίθου βολήρη,
εἰ λέμβαι, ή τελευταῖα αὐτῇ ἐλπίς τῶν ναυαγούντων,
ἀμέτως ἐβίβφθησαν εἰς τὴν θαλασσαν. Ο Σοῦζα, ή
σύνυγος, τὰ τέκνα καὶ οἱ ἐπιτημότεροι τῆς συνοδίας
του, λαβόντες κατεσπευσμένως διτι εἶχον πολυτε-
μότερον, κατέβησαν πρώται εἰς τὰς λέμβους· διὸ

ἀπαντήσωμεν. Ἀποβλέψκετε, ὡς φίλοι, εἰς τὴν ἀπόδει-
γειαν τῆς γυναικός καὶ τῶν τέχνων μου καὶ δότε εἰς
αὐτοὺς τὴν γενναῖαν βούθειάν σας; εἰς πάντα κίνδυνον.
“Ολοι τῷ ἀκερίθηταν ὅτι δρεῖλουσιν οἱ ἰσχυροί νὰ
θυσθῶσι τοὺς ἀδυνάτους καὶ οἱ εὑρωτοι τοὺς ἀσθενεῖς,
καὶ τῷ ὑπεγχθηταν νὰ τὸν ἄκολουθως μετ' εὐπε-
θείας ὅπου κρίνῃ εὔλογος. Πληρεύεις λοιπὸν ἐκίνησιν
ἡ συνοδέα, συγκειμένην ἀπὸ τὸν Σοῦζαν, τὴν γυναι-
κά του Ἐλεσιγώραν, γυναικα ἀνδροκήν καὶ καρτερεύη,
τὰ τέκνα του, ἀνίκανα ἔτι νὰ αἰτθανθῶσι τὴν ἐκκίν-
δυνον θέσιν των, ἀπὸ τὸν Ἀνδρέαν Βέτσον, τὸν πλούσι-
χον, καὶ ἀπὸ 80 Πορτογάλλους. Τεθους ἄκολουθουν
100 περίπου ὑπηρέται, τέροντες ἐπαλλαξ τὰ παιδιά,
ἐπὶ τῶν ώμων καὶ τὴν μητέραν ἐντὸς φορείου, καθὼς καὶ
δύολοι καὶ νεῦται, καὶ τέλος ὁ Πλαντολέων μετά τινων
Πορτογάλλων καὶ ὑπηρετῶν. Μετὰ δὲ τινῶν ἡμερῶν
δόδειπορίαν διὸ τόπων ἐπικινδύνων, ἀπῆνται τὸν ἀκρο-
σίους ἕραχος καὶ γειμαζέρους πολυκυμάντους, καὶ
ἐπειδὴ δὲν εἶχον πλέον ζωτορρίας, ἀτρέφοντο ἐξ ἀ-
νάγκης μὲ ἀγέρσιους καρπούς καὶ χόρτα. Τίσσερας μῆ-
ναι; ὀδοιπορούντες ἐφθασαν τέλος εἰς τὸν ποταμὸν τοῦ
Ἀγ. Πλευράτος, ἀλλὰ δὲν τὸν ἀνεγνώρισαν, γιαρι
ζόμενον εἰς τρεῖς ὥραγίσας.

Τὰς ἀμφιβολίας, καὶ τεύς φέύσους, καὶ τὰς ὑποψίας των διεσκεδασεν διηγων τοῦ τόπου, φαντὶ τοσοῦτον εὑμενῆς πρὸς τοὺς Πορτογάλλους, καθ' ὃς εἰχεν ἐμπορευθῆ πρότερον εἰργυνώτατα μετά τοῦ λακρυτοῦ Ναρκέζου καὶ Ἀντιωνίου Καλδέρου· δὲ ηγεμονεῖς ὑπεδίχθη φιλορρέων τὸν Σούζαν κοιτούς ἀνθρώπους τους, τοῖς ἔδωκεν νὰ ἐγινότωσιν ὅτι δὲ γείτων του ἄρχων ἦτο δόλιος, καὶ πλεονέκτης, καὶ ἀπληστός, ἀπὸ τὸν ὄποιον ἐπρεπε νὰ φιδῶνται ὑποιουσδήποτε κυκόν. Ἀλλ' ἐπιθυμῶν νὰ εὕρῃ ταχέως μέρος τι κατεικούμενον διὸ Εὐρωπαίων, παρέβλεψεν δὲ Σούζας τὰ δεινὰ ἵπατα προεβλεπεν δὲ ξενίσας αὐτὸν. Ἀρκεῖ δὲ ως διαβίνεταις τὸν δεύτερον βραχίονα τοῦ ποταμοῦ, μετενόστην, διέτι τὴν ἐπιούσαν εἰδὼν 200 πεζίου Κάρρους διευθυνομένους πρὸς τὸ μέρος των. Καὶ μολονότι ἤταν ἐξηγτλημένος ὑπὸ κακοπαθείας, ήτοι μασταν σύμως τὰ διπλατιῶν καὶ πυρετοῦ ἡρταχός, εἰς μαχῆν, ἀλλ' ἴδοντες τὸν Κάρρους, ὅτι ἥρχοντο ἡρύχως, ὑνειλάρρησαν καὶ ἐδοκίμασαν νὰ λαβωσι παρ' αὐτῶν Λωτορρέως· δι' ἀργυρίου δὲ μὲν ἀνταλλαγὴν εἰδηρῶν σκευῶν, ὁμοτὸ δὲ θύνος τεῦτο αὖσι ἀπληστον. Ἐφανετο δὲ τὸ φιλόξενος οὔτος λαζ; εἶχε καλὴν πίστιν, διέτι ἐθεορτίωσαν τοὺς ναυαγήσαντας πῶς ἂν ἥθελον νὰ ἐλθωσιν εἰς τοὺς βιτιλές των, ἥθελον εὗρετε κανονογήν εὐμενῆ. Ὁθεν δὲ ὑπερβέλλουσα κακοπάθεια καὶ δὲ γαράζητι εὗρον τὸν ζηταμένον ποταμὸν, καὶ προσέτι, τὸ Ισχυρότερον, δὲ ἐλλειψὶ τῶν τροφίμων, ἥσχαταν τοὺς Πορτογάλλους νὰ καραπέχθωτε τὰς προτάσις τῶν Κάρρων. Τοὺς ἡσιεύοντας λοιποὺν, Ἀλλ' ὁ ἀρχηγὸς παρήγγειλε νὰ γενθῶσιν εἰς τόπον σύνδεσμον κατὰ τὴν ἑδράν. Ἐνταῦθι διέτρψεν τοὺς ἡμέρας, καθ' ἄδειαν εὐ-ελεῖς τινας τροφὰς μὲν ἀλλαγὴν πραγμάτων διοσπαθίντων ίχ τοὺς ναυαγίουν. Οἱ Σούζας, ἐν καλῇ πίστει, ἥθελησε νὰ προσμείη τὴν ἀπὸ Σαφῆλκς ἀρριξίν τηνας ἐπόρων, καὶ ἐγένετο ἀδικη-

τεῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ σύλλογοι συνίγματος.
Βασιλέως.